

Europeiska unionens officiella tidning

L 285

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

31 oktober 2009

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

Kommissionens förordning (EG) nr 1034/2009 av den 30 oktober 2009 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1035/2009 av den 30 oktober 2009 om fastställande av de koefficienter som ska tillämpas för spannmål som exporteras i form av Scotch whisky för perioden 2009/2010** 3

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1036/2009 av den 29 oktober 2009 om förbud mot fiske efter blåfenad tonfisk i Atlanten, öster om longitud 45° V, och i Medelhavet med fartyg som för maltesisk flagg** 5

Kommissionens förordning (EG) nr 1037/2009 av den 30 oktober 2009 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 1 november 2009 7

DIREKTIV

★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter ⁽¹⁾** 10

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/126/EG av den 21 oktober 2009 om återvinning av bensinångor steg II, vid tankning av motorfordon på bensinstationer	36
---	----

II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Rådet

2009/797/EG, Euratom:

★ Rådets beslut av den 27 oktober 2009 om utnämning av en italiensk ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén	40
---	----

2009/798/EG, Euratom:

★ Rådets beslut av den 27 oktober 2009 om utnämning av en nederländsk ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén	41
---	----

Kommissionen

2009/799/EG:

★ Kommissionens beslut av den 29 oktober 2009 om ändring av beslut 2002/994/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande animaliska produkter som importeras från Kina [delgivet med nr K(2009) 8243] ⁽¹⁾	42
--	----

2009/800/EG:

★ Kommissionens beslut av den 30 oktober 2009 om ändring av beslut 2004/432/EG om godkännande av de planer för kontroll av rests substanser som lagts fram av tredje land i enlighet med rådets direktiv 96/23/EG [delgivet med nr K(2009) 8347] ⁽¹⁾	43
---	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1034/2009

av den 30 oktober 2009

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 oktober 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2009.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MA	39,9
	MK	29,1
	TR	63,2
	ZZ	44,1
0707 00 05	TR	127,9
	ZZ	127,9
0709 90 70	MA	64,2
	TR	114,8
	ZZ	89,5
0805 50 10	AR	67,9
	TR	75,0
	ZA	77,4
	ZZ	73,4
0806 10 10	BR	222,6
	EG	90,3
	TR	113,8
	US	256,8
	ZZ	170,9
0808 10 80	CA	74,5
	NZ	92,2
	TR	91,6
	US	79,8
	ZA	75,9
	ZZ	82,8
0808 20 50	CN	71,0
	ZZ	71,0

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1035/2009**av den 30 oktober 2009****om fastställande av de koefficienter som ska tillämpas för spannmål som exporteras i form av Scotch whisky för perioden 2009/2010**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1670/2006 av den 10 november 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1784/2003 avseende fastställandet och beviljandet av justerade exportbidrag för spannmål som exporteras i form av vissa spritdrycker⁽²⁾, särskilt artikel 5, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1670/2006 ska de kvantiteter av spannmål som berättigar till exportbidrag vara de kvantiteter som ställs under kontroll och som destilleras, viktade med en koefficient som ska fastställas årligen för varje berörd medlemsstat. Denna koefficient uttrycker förhållandet mellan de totala kvantiteter som exporteras och de totala kvantiteter som saluförs av den berörda spritdrycken, på grundval av den utveckling som har observerats för dessa kvantiteter under det antal år som motsvarar den genomsnittliga lagringstiden för spritdrycken i fråga.
- (2) På grundval av de uppgifter som Förenade kungariket lämnat för perioden 1 januari–31 december 2008 var den genomsnittliga lagringstiden för Scotch whisky åtta år under 2008.
- (3) Koefficienterna för perioden 1 oktober 2009–30 september 2010 bör därför fastställas.

(4) Enligt artikel 10 i protokoll 3 till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får bidrag inte beviljas för export till Liechtenstein, Island och Norge. Dessutom har gemenskapen ingått avtal med vissa tredjeländer genom vilka exportbidragen avskaffas. I enlighet med artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1670/2006 bör detta beaktas vid beräkningen av koefficienten för perioden 2009/2010.

(5) Kommissionens förordning (EG) nr 1196/2008 av den 2 december 2008 om koefficienter för spannmål som exporteras i form av Scotch whisky under perioden 2008/2009⁽³⁾ är inte längre tillämplig eftersom den avser koefficienter som ska tillämpas för år 2008/2009. För tydlighetens och rättssäkerhetens skull bör den förordningen upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För perioden 1 oktober 2009–30 september 2010 ska de koefficienter som föreskrivs i artikel 4 i förordning (EG) nr 1670/2006, och som tillämpas på spannmål som används i Förenade kungariket för att framställa Scotch whisky, vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 1196/2008 ska upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 oktober 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2009.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 312, 11.11.2006, s. 33.

⁽³⁾ EUT L 323, 3.12.2008, s. 20.

BILAGA

Koefficienter som ska tillämpas i Förenade kungariket

Tillämpningsperiod	Koefficient	
	för korn som bearbetas till malt för framställning av maltwhisky	för spannmål som används för framställning av sädeswhisky
1 oktober 2009–30 september 2010	0,196	0,197

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1036/2009**av den 29 oktober 2009****om förbud mot fiske efter blåfenad tonfisk i Atlanten, öster om longitud 45° V, och i Medelhavet med fartyg som för maltesisk flagg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 43/2009 av den 16 januari 2009 om fastställande för år 2009 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾ fastställs kvoter för 2009.
- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har fångsterna av det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, gjorda av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som för den medlemsstatens flagg, medfört att kvoten för 2009 är uppfiskad.

- (3) Det är därför nödvändigt att förbjuda fiske efter detta bestånd samt förvaring ombord, omlastning och landning av fångster av detta bestånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Uppfiskad kvot**

Den fiskekvot för 2009 som tilldelats den medlemsstat som anges i bilagan till denna förordning för det bestånd som anges i samma bilaga ska anses vara uppfiskad från och med den dag som fastställs i bilagan.

Artikel 2**Förbud**

Fiske efter det bestånd som anges i bilagan till denna förordning, och som bedrivs av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som för den medlemsstatens flagg, är förbjudet från och med den dag som fastställs i bilagan. Från och med den dagen är det även förbjudet att förvara ombord, omlasta och landa fångster av detta bestånd gjorda av sådana fartyg.

Artikel 3**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 oktober 2009.

På kommissionens vägnar

Fokion FOTIADIS

Generaldirektör för havsfrågor och fiske

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 22, 26.1.2009, s. 1.

BILAGA

Nr	24/T&Q
Medlemsstat	Malta
Bestånd	BFT/AE045W.
Art	Blåfenad tonfisk (<i>Thunnus thynnus</i>)
Område	Atlanten, öster om longitud 45° V, Medelhavet
Datum	10 juli 2009

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1037/2009**av den 30 oktober 2009****om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 1 november 2009**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn⁽²⁾, särskilt artikel 2.1, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska importtullen för produkter som omfattas av KN-numren 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vanligt vete av hög kvalitet), 1002, ex 1005 utom hybrider för utsäde, samt ex 1007, utom hybrider för utsäde, motsvara det interventionspris som gäller för sådana produkter vid import och ökas med 55 % minus det cif-importpris som gäller för sändningen i fråga. Denna tull får dock inte vara högre än tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.

- (2) Enligt artikel 136.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska, för beräkning av den importtull som avses i punkt 1 i den artikeln, representativa cif-importpriser upprättas regelbundet för produkterna i fråga.

- (3) Enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96 ska det pris som ska användas vid beräkningen av importtullen för produkter som omfattas av KN-nummer 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vete av hög kvalitet), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 och 1007 00 90 vara det dagliga representativa cif-importpris som fastställs på det sätt som anges i artikel 4 i den förordningen.

- (4) De importtullar som ska gälla från och med den 1 november 2009 och som ska tillämpas till dess att ett nytt fastställande träder i kraft bör fastställas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Från och med den 1 november 2009 gäller de importtullar som fastställs i bilaga I till den här förordningen på grundval av beräkningsgrunderna i bilaga II inom den spannmålssektor som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2009.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 och som ska gälla från och med den 1 november 2009

KN-nr	Varuslag	Importtull ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete: av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	3,49
	av låg kvalitet	23,49
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 00 00	Råg	42,91
1005 10 90	Utsädesmajs annan än hybridmajs	21,78
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	21,78
1007 00 90	Sorghum av andra slag än hybrider för utsäde	42,91

⁽¹⁾ Enligt artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96 ska importtullen för varor, som anländer till gemenskapen via Atlanten eller Suezkanalen, minskas med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Danmark, Estland, Irland, Lettland, Litauen, Polen, Finland, Sverige eller Förenade kungariket eller vid den Iberiska halvöns Atlantkust.

⁽²⁾ Om villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda har importören rätt till en schablonmässig minskning av importtullen med 24 euro/ton.

BILAGA II

Beräkningsgrunder för importtullarna i bilaga I

16.10.2009-29.10.2009

1. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Vanligt vete ⁽¹⁾	Majs	Durumvete, hög kvalitet	Durumvete, medelhög kvalitet ⁽²⁾	Durumvete, låg kvalitet ⁽³⁾	Korn
Börs	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Börsnotering	146,82	101,33	—	—	—	—
Pris fob USA	—	—	121,08	111,08	91,08	72,37
Tillägg för Mexikanska golfen	—	16,00	—	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna	4,86	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Bidrag med 14 EUR/ton ingår (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).⁽²⁾ Avdrag med 10 EUR/ton (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).⁽³⁾ Avdrag med 30 EUR/ton (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

2. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Fraktkostnad: Mexikanska golfen–Rotterdam 18,64 EUR/t

Fraktkostnad: Stora sjöarna–Rotterdam 42,46 EUR/t

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/125/EG

av den 21 oktober 2009

om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter
(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter ⁽³⁾ har ändrats väsentligt. Eftersom nya ändringar som endast gäller utvidgning av tillämpningsområdet så att alla energirelaterade produkter omfattas ska göras, bör det direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) Skillnaderna mellan medlemsstaternas lagar och administrativa bestämmelser om ekodesign för energirelaterade produkter kan skapa handelshinder och snedvriden konkurrens i gemenskapen och följaktligen ha en direkt inverkan på upprättandet av den inre marknaden och hur

den fungerar. Endast genom att harmonisera nationella lagar kan sådana handelshinder och den illojala konkurrensen förebyggas. Genom en utvidgning av tillämpningsområdet till alla energirelaterade produkter kan kraven på ekodesign för alla viktiga energirelaterade produkter harmoniseras på gemenskapsnivå.

(3) Energirelaterade produkter står för en stor del av användningen av naturresurser och energi i gemenskapen. De medför också en rad andra viktiga miljöpåverkningar. De allra flesta produktkategorier som finns på gemenskapsmarknaden påverkar miljön i mycket olika grad, även om de fungerar på i stort sett samma sätt. För att gynna en hållbar utveckling bör ständiga minskningar av dessa produkters övergripande miljöpåverkan uppmuntras, i synnerhet genom att de främsta källorna till negativ miljöpåverkan kartläggs och genom att överföring av förorening undviks, när förbättringen inte medför orimligt höga kostnader.

(4) Många energirelaterade produkter har stora möjligheter att förbättras, för att minska påverkan på miljön och spara energi med hjälp av bättre formgivning, vilket också leder till ekonomiska besparingar för näringslivet och för slutanvändarna. Förutom produkter som förbrukar, genererar, överför och mäter energi kan vissa energirelaterade produkter, inbegripet byggprodukter såsom fönster och isolermaterial eller produkter för vattenförbrukning som duschmunstycken och kranar i hög grad bidra till stora energibesparingar.

(5) Ekodesign för produkter intar en central plats i gemenskapsstrategin för en integrerad produktpolicy. Detta är en förebyggande strategi som syftar till att optimera produkternas miljöprestanda och samtidigt bevara deras användningskvalitet, och den erbjuder därför nya och konkreta möjligheter för tillverkarna, konsumenterna och samhället.

⁽¹⁾ EUT C 100, 30.4.2009, s. 120.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 24 april 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 24 september 2009.

⁽³⁾ EUT L 191, 22.7.2005, s. 29.

- (6) Ökad energieffektivitet - bland annat genom en effektivare slutanvändning av elektriciteten - anses vara en avgörande förutsättning för att utsläppsmålen för växthusgaser i gemenskapen ska uppnås. Efterfrågan på elektricitet är den kategori av slutanvändning av energi som växer snabbast, och om inga politiska åtgärder vidtas beräknas efterfrågan öka under de kommande 20-30 åren. En avsevärd minskning av energianvändningen anses vara möjlig enligt kommissionens förslag i Europeiska klimatförändringsprogrammet (ECCP). Klimatförändringen är ett av de prioriterade områdena i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, fastställt i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG ⁽¹⁾. Energibesparing är den mest kostnadseffektiva metoden för att öka försörjningstryggheten och minska importberoendet. Därför bör omfattande åtgärder vidtas och omfattande mål fastställas på efterfrågesidan.
- (7) Åtgärder bör vidtas redan under den energirelaterade produktens designfas, eftersom det är då den förorening som produkten vållar under sin livscykel bestäms och större delen av kostnaderna uppstår.
- (8) En sammanhängande ram för tillämpningen av gemenskapskrav på ekodesign för energirelaterade produkter bör fastställas i syfte att säkra fri rörlighet för de produkter som uppfyller sådana krav samt minska deras övergripande miljöpåverkan. Sådana gemenskapskrav bör följa principerna för sund konkurrens och internationell handel.
- (9) Kraven på ekodesign bör fastställas med hänsyn till målen och prioriteringarna i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, varvid – när så är lämpligt – de tillämpliga målen för de relevanta temainriktade strategierna för det programmet ska beaktas.
- (10) Syftet med detta direktiv är att uppnå en hög skyddsnivå för miljön genom att minska de energirelaterade produkternas potentiella miljöpåverkan, vilket i slutändan kommer att gynna konsumenterna och andra slutanvändare. En hållbar utveckling kräver också att vederbörlig hänsyn tas till de föreslagna åtgärdernas effekter på hälso- och sjukvårdsområdet samt deras sociala och ekonomiska konsekvenser. Att förbättra produkternas energi- och resurseffektivitet bidrar till att trygga energiförsörjningen och minska efterfrågan på naturresurser, vilket är en förutsättning för sund ekonomisk verksamhet och följaktligen för hållbar utveckling.
- (11) En medlemsstat som anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på tvingande behov avseende miljöskydd, eller att införa nya bestämmelser grundade på nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd för att lösa ett problem som är specifikt för den medlemsstaten och som uppkommer efter beslutet om den tillämpliga genomförandeåtgärden, får göra det i enlighet med de villkor som fastställts i artikel 95.4, 95.5 och 95.6 i fördraget, i vilket föreskrivs en anmälningsskyldighet till och godkännande av kommissionen.
- (12) För att maximera miljövinsterna av förbättrad design kan det komma att visa sig nödvändigt att konsumenterna informeras om energirelaterade produkters miljömässiga egenskaper och miljöprestanda och får råd om hur de ska använda produkten på ett miljövänligt sätt.
- (13) Strategin i kommissionens meddelande av den 18 juni 2003 "Integrerad produktpolitik – Miljöpåverkan ur livscykelperspektiv", som är ett viktigt innovativt inslag i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, syftar till att minska produkternas miljöpåverkan under hela deras livscykel, inbegripet urval och användning av råvaror, tillverkning, emballage, transport och distribution, installation och underhåll, användning och omhändertagande av uttjänta produkter. Om det redan i designfasen tas hänsyn till en produkts miljöpåverkan under hela dess livscykel, finns det stora möjligheter att främja miljöförbättringar på ett kostnadseffektivt sätt, inbegripet när det gäller resurs- och materialeffektivitet för att därigenom bidra till att uppnå målen i den temainriktade strategin för hållbar användning av naturresurser. Flexibiliteten bör vara tillräcklig för att göra det möjligt att integrera denna faktor i produktdesignen och samtidigt ta hänsyn till tekniska, funktionella och ekonomiska faktorer.
- (14) Även om det är önskvärt med en samlad strategi avseende miljöprestanda, bör en minskning av utsläppen av växthusgaser genom ökad energieffektivitet anses vara ett prioriterat miljömål i avvaktan på att en arbetsplan antas.

(¹) EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (15) Det kan vara nödvändigt och berättigat att upprätta specifika kvantifierade krav på ekodesign för vissa produkter eller miljöaspekter hos dessa, för att kunna garantera att deras påverkan på miljön blir så liten som möjligt. Med beaktande av hur viktigt det är att bidra till att uppnå målen enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring och utan att det påverkar den samordnade strategi som främjas i detta direktiv, bör de åtgärder som erbjuder stora möjligheter att till en låg kostnad minska utsläppen av växthusgaser i viss mån prioriteras. Dessa åtgärder kan också bidra till en hållbar resursanvändning och utgöra ett viktigt bidrag till det tioåriga ramprogram om hållbar produktion och konsumtion som antogs på världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg den 26 augusti–4 september 2002.
- (16) Energirelaterade produkters energiförbrukning i standby- eller fränläge bör som en allmän princip och när det är lämpligt minskas till den miniminivå som krävs för att produkterna ska fungera.
- (17) Samtidigt som de produkter som har bäst prestanda och bästa tillgängliga teknik på marknaden, även på den internationella marknaden, bör vara utgångspunkten, bör nivån på kraven på ekodesign fastställas på grundval av såväl tekniska och ekonomiska som miljömässiga analyser. Flexibla metoder för att fastställa kravnivån kan göra det lättare att uppnå snabba förbättringar av miljöprestandan. De berörda parterna bör rådfrågas och samarbeta aktivt i samband med denna analys. Om obligatoriska åtgärder fastställs krävs samråd med berörda parter. Sådana samråd kan understryka behovet av att åtgärderna införs gradvis eller att övergångsåtgärder tillämpas. Införandet av delmål gör politiken mer förutsägbar, vilket innebär att produktutvecklingscykeln kan beaktas och det blir lättare för berörda parter att planera långsiktigt.
- (18) Alternativa åtgärder, t.ex. självreglering från näringslivets sida, bör prioriteras, om det är troligt att dessa åtgärder kommer att bidra till att de politiska målen nås snabbare eller till lägre kostnad än vid obligatoriska krav. Lagstiftningsåtgärder kan bli nödvändiga om marknadskrafterna inte utvecklas i rätt riktning eller tillräckligt snabbt.
- (19) Självreglering, inklusive frivilliga avtal i form av ensidiga åtaganden från näringslivets sida, kan möjliggöra snabba framsteg genom snabbt och kostnadseffektivt genomförande och ger möjlighet till en flexibel och lämplig anpassning till tekniska möjligheter och tendenser på marknaden.
- (20) Vid bedömningen av frivilliga avtal eller andra åtgärder för självreglering som beskrivs som alternativ till genomförandeåtgärderna bör det finnas information om åtminstone följande: möjligheter till deltagande, mervärde, representativitet, kvantitativt uttryckta och etappvis fördelade mål, det civila samhällets medverkan, övervakning och rapportering, kostnadseffektiv förvaltning av självregleringsinitiativ och hållbarhet.
- (21) Kommissionens meddelande av den 17 februari 2002 om miljöavtal på gemenskapsnivå inom ramen för handelsplanen för en bättre och enklare lagstiftning kan ge användbar vägledning vid bedömningen av självreglering från näringslivets sida inom ramen för detta direktiv.
- (22) Detta direktiv bör även främja en integrering av ekodesigntänkande i små och medelstora företag och i mycket små företag. Ett sätt att underlätta en sådan integrering skulle kunna vara att se till att det finns gott om lätt-tillgänglig information om huruvida deras produkter bidrar till en hållbar utveckling.
- (23) Energirelaterade produkter som uppfyller de krav på ekodesign som fastställs i genomförandeåtgärder till detta direktiv bör förses med CE-märkning och tillhörande information, så att de kan släppas ut på den inre marknaden och röra sig fritt. Det krävs en strikt övervakning av genomförandeåtgärdernas efterlevnad för att miljöpåverkan av de reglerade energirelaterade produkterna ska kunna minskas och sund konkurrens säkerställas.
- (24) När kommissionen utarbetar genomförandeåtgärderna och arbetsplanen bör den samråda med såväl företrädare för medlemsstaterna som produktgruppens berörda parter, t.ex. industrin, inbegripet små och medelstora företag, hantverksföretag, fackföreningar, återförsäljare, detaljhandlare, importörer, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer.
- (25) När kommissionen utarbetar genomförandeåtgärder bör den också beakta befintlig nationell miljölagstiftning, särskilt beträffande giftiga ämnen, som bör bevaras enligt vad medlemsstaterna meddelat, utan att befintliga och berättigade skyddsnivåer i medlemsstaterna sänks.
- (26) Hänsyn bör tas till de moduler och regler som är avsedda att användas i direktiven om teknisk harmonisering och som fastställs i Europaparlamentet och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 82.

- (27) Tillsynsmyndigheterna bör utbyta information om planerade åtgärder som omfattas av detta direktiv i syfte att förbättra marknadsövervakningen, med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter⁽¹⁾. I ett sådant samarbete bör elektroniska kommunikationsmöjligheter och relevanta gemenskapsprogram utnyttjas i största möjliga mån. Utbyte av information om miljöprestandan under livscykeln och om resultaten av designlösningarna bör underlättas. Insamling och spridning av den samlade kunskap som genereras genom tillverkarnas insatser på ekodesignområdet är en av de främsta vinsterna med detta direktiv.
- (28) Ett behörigt organ är vanligtvis ett offentligt eller privat organ som utsetts av offentliga myndigheter och som kan erbjuda nödvändiga garantier för opartiskhet och tillgång till teknisk sakkunskap för att utföra en kontroll av produkten med hänsyn till dess överensstämmelse med de tillämpliga genomförandeåtgärderna.
- (29) Eftersom det är viktigt att förhindra bristande överensstämmelse bör medlemsstaterna se till att de nödvändiga åtgärderna finns tillgängliga för en effektiv marknadsövervakning.
- (30) Det kan vara lämpligt att överväga kompletterande verksamhet för utbildning och information om ekodesign till små och medelstora företag.
- (31) Det är av vikt för att den inre marknaden ska kunna fungera att det finns standarder som harmoniserats på gemenskapsnivå. Så snart en hänvisning till en sådan standard offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, bör överensstämmelse med denna innebära att överensstämmelse förutsätts med motsvarande krav i den genomförandeåtgärd som antagits på grundval av detta direktiv, även om också andra sätt att påvisa sådan överensstämmelse bör tillåtas.
- (32) En av de viktigaste avsikterna med harmoniserade standarder bör vara att hjälpa tillverkarna att tillämpa de genomförandeåtgärder som antas enligt detta direktiv. Sådana standarder kan vara väsentliga vid fastställande av metoder för mätning och test. När det gäller allmänna ekodesignkrav kan harmoniserade standarder i hög grad bidra till att ge tillverkarna vägledning om hur en viss produkts ekologiska profil ska fastställas i enlighet med kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden. Dessa standarder bör tydligt ange förhållandet mellan klausulerna och de krav det gäller. Syftet med harmoniserade standarder bör inte vara att fastställa gränser för miljöaspekterna.
- (33) Internationella standarder såsom ISO 14040 utgör användbara referenser för de definitioner som används i detta direktiv.
- (34) Detta direktiv överensstämmer med vissa principer för genomförandet av den nya metoden i enlighet med rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder⁽²⁾ och för hänvisningar till harmoniserade europeiska standarder. I rådets resolution av den 28 oktober 1999 om standardiseringsroll i Europa⁽³⁾ uppmanas kommissionen att undersöka om principen i den nya metoden kan tillämpas på områden som ännu inte omfattas, som ett sätt att förbättra och förenkla lagstiftningen där så är möjligt.
- (35) Detta direktiv utgör en komplettering till befintliga gemenskapsinstrument, såsom rådets direktiv 92/75/EEG av den 22 september 1992 om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger hushållsapparaters förbrukning av energi och andra resurser⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1980/2000 av den 17 juli 2000 om ett reviderat gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE)⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/95/EG av den 27 januari 2003 om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter⁽⁷⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/121/2006 av den 18 december 2006 om ändring av rådets direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen för att anpassa det till förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) samt om inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet⁽⁸⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 106/2008 av den 15 januari 2008 om ett gemenskapsprogram för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning⁽⁹⁾. Synergieffekter mellan detta direktiv och de befintliga gemenskapsinstrumenten bör bidra till att öka deras respektive verkan och ställa upp konsekventa krav för tillverkarna.

⁽¹⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽²⁾ EGT C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 141, 19.5.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽⁷⁾ EUT L 37, 13.2.2003, s. 19.

⁽⁸⁾ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 39, 13.2.2008, s. 1.

- (36) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (37) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att ändra eller upphäva rådets direktiv 92/42/EEG ⁽²⁾ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/57/EG ⁽³⁾ och 2000/55/EG ⁽⁴⁾. Sådana ändringar eller upphävanden måste antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (38) Kommissionen bör dessutom ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder som fastställer krav på ekodesign för definierade energirelaterade produkter, inbegripet genomförandeåtgärder under övergångsperioden och, när så är lämpligt, föreskrifter om hur de olika miljöaspekterna ska vägas mot varandra. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (39) Kommissionen bör på grundval av erfarenheterna av tillämpningen av detta direktiv, direktiv 2005/32/EG och genomförandeåtgärderna se över det här direktivets funktion, metoder och effektivitet och bedöma om det är lämpligt att utvidga tillämpningsområdet så att det också omfattar andra produkter än energirelaterade produkter. Vid den översynen bör kommissionen samråda med företrädare för medlemsstaterna och med berörda parter.
- (40) Medlemsstaterna bör fastställa vilka sanktioner som ska tillämpas vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med det här direktivet. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (41) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att garantera att den inre marknaden fungerar väl genom att kräva att produkter är tillräckligt miljövänliga, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (42) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till direktiv 2005/32/EG. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av direktiv 2005/32/EG.
- (43) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del B i bilaga IX.
- (44) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁵⁾ uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan direktivet och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv upprättas en ram för fastställande av gemenskapens krav på ekodesign för energirelaterade produkter i syfte att garantera fri rörlighet för sådana produkter inom den inre marknaden.
2. Enligt detta direktiv ska det fastställas krav som energirelaterade produkter som omfattas av genomförandeåtgärder ska uppfylla för att få släppas ut på marknaden och/eller tas i bruk. Detta bidrar till en hållbar utveckling genom ökad energieffektivitet och högre miljöskyddsnivå, samtidigt som försörjningstryggheten avseende energi ökar.
3. Detta direktiv ska inte tillämpas på transportmedel för personer eller varor.
4. Detta direktiv och de genomförandeåtgärder som antas enligt det ska inte påverka gemenskapslagstiftningen om avfallshantering och om kemikalier, inklusive gemenskapslagstiftning om fluorerade växthusgaser.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 167, 22.6.1992, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 236, 18.9.1996, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 279, 1.11.2000, s. 33.

⁽⁵⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

1. *energirelaterad produkt (en produkt)*: en produkt som påverkar energiförbrukningen när den används och som släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk, inklusive delar avsedda att ingå i energirelaterade produkter som omfattas av detta direktiv, vilka släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare och vilkas miljöprestanda kan bedömas separat.
2. *komponenter och underenheter*: delar som är avsedda att ingå i produkter och som inte släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare eller vilkas miljöprestanda inte kan bedömas separat.
3. *genomförandeåtgärder*: åtgärder som antagits i enlighet med detta direktiv och som fastställer krav på ekodesign för angivna produkter eller för miljöaspekter av dessa.
4. *utsläppande på marknaden*: första gången en produkt blir tillgänglig på gemenskapsmarknaden för distribution eller användning inom gemenskapen, antingen mot betalning eller gratis och oberoende av försäljningsmetod.
5. *ibruktagande*: första gången en produkt används i avsett syfte av en slutanvändare i gemenskapen.
6. *tillverkare*: fysisk eller juridisk person som tillverkar produkter som omfattas av detta direktiv och som är ansvarig för att den produkten överensstämmer med detta direktiv i samband med dess utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande, under eget namn eller varumärke eller för eget bruk. Om tillverkare enligt definitionen i den första meningen i denna punkt eller importör enligt definitionen i punkt 8 saknas, ska varje fysisk eller juridisk person som släpper ut produkter på marknaden och/eller tar produkter som omfattas av detta direktiv i bruk anses vara tillverkare.
7. *representant*: fysisk eller juridisk person som är etablerad i gemenskapen och som erhållit skriftlig fullmakt från tillverkaren att handla på dennes vägnar när det gäller samtliga eller en del av förpliktelserna och formaliteterna i samband med detta direktiv.
8. *importör*: fysisk eller juridisk person etablerad inom gemenskapen som inom sin näringsverksamhet släpper ut en produkt från tredjeland på gemenskapens marknad.
9. *material*: allt material som används under en produkts livscykel.
10. *produktdesign*: de olika processer som omvandlar de juridiska, tekniska, säkerhetsmässiga, funktionella, marknads-mässiga eller andra krav som en produkt ska uppfylla till den tekniska specifikationen för produkten.
11. *miljöaspekt*: element eller funktion hos en produkt som kan påverka miljön under produktens livscykel.
12. *miljöpåverkan*: förändring av miljön som helt eller delvis orsakats av produkter under deras livscykel.
13. *livscykel*: de på varandra följande och sammanhängande stadier som en produkt genomgår från och med användning av råvaror till och med slutligt omhändertagande.
14. *återanvändning*: process som innebär att en produkt eller dess komponenter, efter att ha nått slutet av sin första användningsperiod, används på nytt i samma syfte som den/de utformades för, inklusive fortsatt användning av en produkt som lämnats till en samlingsanläggning, en distributör, ett materialåtervinningsföretag eller en tillverkare, samt återanvändning av en produkt efter rekonditionering.
15. *materialåtervinning*: upparbetning i en produktionsprocess av avfallsmaterial till deras ursprungliga ändamål eller till andra ändamål, undantaget energiåtervinning.
16. *energiåtervinning*: användning av brännbart avfall som ett sätt att generera energi genom direkt förbränning, med eller utan annat avfall men med återvinning av värmen.
17. *återvinning*: sådan tillämplig åtgärd som avses i bilaga II B till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall ⁽¹⁾.
18. *avfall*: ämne eller föremål i de kategorier som anges i bilaga I till direktiv 2006/12/EG och som innehavaren gör sig av med eller har för avsikt eller är skyldig att göra sig av med.
19. *farligt avfall*: allt avfall som omfattas av artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall ⁽²⁾.
20. *ekologisk profil*: beskrivning, i enlighet med den genomförandeåtgärd som gäller för produkten, av den input och output (såsom material, utsläpp och avfall) som följer en produkt under hela dess livscykel, vilka är av betydelse för dess miljöpåverkan och uttrycks i fysiska, mätbara kvantiteter.

⁽¹⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20.

21. *en produkts miljöprestanda*: resultatet av tillverkarens hantering av produktens miljöaspekter, så som det avspeglas i dess tekniska dokumentation.
22. *förbättring av miljöprestanda*: förfarandet att förbättra en produkts miljöprestanda under flera generationer, men inte nödvändigtvis alla produktens miljöaspekter samtidigt.
23. *ekodesign*: integrering av miljöaspekter i produktdesignen i syfte att förbättra produktens miljöprestanda under hela dess livscykel.
24. *krav på ekodesign*: krav med anknytning till en produkt eller designen av en produkt, vilket syftar till att förbättra dess miljöprestanda, eller krav på tillhandahållande av uppgifter om en produkts miljöaspekter.
25. *allmänna krav på ekodesign*: krav på ekodesign på grundval av den ekologiska profilen i sin helhet beträffande en produkt, utan några fastställda gränsvärden för enskilda miljöaspekter.
26. *specifika krav på ekodesign*: kvantifierbart och mätbart krav på ekodesign vilket gäller en bestämd miljöaspekt av en produkt, t.ex. energianvändning under drift, beräknat för en bestämd effekt.
27. *harmoniserad standard*: teknisk specifikation som antagits av ett erkänt standardiseringsorgan genom ett mandat från kommissionen enligt det förfarande som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ⁽¹⁾, i syfte att fastställa europeiska krav, som inte är bindande.
- a) i adekvat omfattning utföra lämpliga kontroller av produktens överensstämmelse samt ålägga tillverkaren eller dess representant att dra tillbaka icke överensstämmande produkter från marknaden i enlighet med artikel 7,
- b) begära in alla nödvändiga upplysningar från de berörda parterna enligt vad som föreskrivs i genomförandeåtgärderna,
- c) ta stickprov på produkterna och kontrollera deras överensstämmelse.
3. Medlemsstaterna ska hålla kommissionen informerad om resultatet av marknadsövervakningen och kommissionen ska i lämpliga fall vidarebefordra denna information till de andra medlemsstaterna.
4. Medlemsstaterna ska se till att konsumenter och andra berörda parter kan lämna kommentarer till de behöriga myndigheterna om produkternas överensstämmelse.

Artikel 4

Importörens ansvar

Om tillverkaren inte är etablerad inom gemenskapen och inte har någon representant ska importören ha följande samtliga skyldigheter:

- a) Se till att den produkt som släppts ut på marknaden och/eller tagits i bruk överensstämmer med detta direktiv och med den tillämpliga genomförandeåtgärden.
- b) Hålla EG-försäkran om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen tillgängligt.

Artikel 3

Utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande

1. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att produkter som omfattas av genomförandeåtgärder endast får släppas ut på marknaden och/eller tas i bruk om de överensstämmer med dessa åtgärder och är försedda med CE-märkning i enlighet med artikel 5.
2. Medlemsstaterna ska utse myndigheter med ansvar för marknadsövervakning. De ska ordna så att dessa myndigheter har och använder sig av nödvändiga befogenheter för att kunna vidta lämpliga åtgärder i enlighet med sina skyldigheter enligt detta direktiv. Medlemsstaterna ska fastställa de behöriga myndigheternas arbetsuppgifter, befogenheter och organisationsstruktur, och de behöriga myndigheterna ska ha rätt att

Artikel 5

Märkning och EG-försäkran om överensstämmelse

1. Innan en produkt som omfattas av genomförandeåtgärder släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk, ska den förses med CE-märkning och en EG-försäkran om överensstämmelse ska utfärdas, varigenom tillverkaren eller dennes representant förklarar och försäkrar att produkten överensstämmer med alla relevanta bestämmelser i den tillämpliga genomförandeåtgärden.
2. CE-märkningen består av bokstäverna "CE", enligt vad som anges i bilaga III.
3. EG-försäkran om överensstämmelse ska innehålla de upplysningar som anges i bilaga VI och hänvisa till den tillämpliga genomförandeåtgärden.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

4. Det ska vara förbjudet att förse produkter med märken som kan vilseleda användarna när det gäller CE-märkningens innebörd eller utformning.

5. Varje medlemsstat får kräva att den information som ska lämnas enligt del 2 i bilaga I ska föreligga på dess officiella språk, när produkten når slutanvändaren.

Medlemsstaterna ska också tillåta att informationen lämnas på ett eller flera andra av de officiella språken i Europeiska unionens institutioner.

När första stycket tillämpas, ska medlemsstaterna ta särskild hänsyn till

- a) om informationen kan ges med hjälp av harmoniserade symboler, erkända koder eller andra åtgärder, och
- b) vilken typ av användare produkten vänder sig till och vilken typ av information som ska lämnas.

Artikel 6

Fri rörlighet

1. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande inom sitt territorium av en produkt som överensstämmer med alla relevanta bestämmelser i den tillämpliga genomförandeåtgärden och som är försedd med CE-märkning i enlighet med artikel 5, på grundval av krav på ekodesign avseende de parametrar för ekodesign i del 1 i bilaga I som omfattas av den tillämpliga genomförandeåtgärden.

2. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande inom sitt territorium av en produkt som är försedd med CE-märkning i enlighet med artikel 5, på grundval av krav på ekodesign avseende de parametrar för ekodesign i del 1 i bilaga I för vilka det i den tillämpliga genomförandeåtgärden föreskrivs att inga krav på ekodesign är nödvändiga.

3. Medlemsstaterna får inte förhindra att produkter som inte överensstämmer med bestämmelserna i den tillämpliga genomförandeåtgärden demonstreras på t.ex. handelsmässor, utställningar och demonstrationer, under förutsättning att det synligt anges att produkterna inte kommer att släppas ut på marknaden och/eller tas i bruk förrän överensstämmelse uppnåtts.

Artikel 7

Skyddsklausul

1. Om en medlemsstat konstaterar att en produkt som är försedd med CE-märkning enligt artikel 5 och använd på det sätt som avses inte överensstämmer med alla de relevanta bestämmelserna i den tillämpliga genomförandeåtgärden, ska tillverkaren eller dennes representant vara skyldig att bringa pro-

dukten i överensstämmelse med bestämmelserna i den tillämpliga genomförandeåtgärden och/eller med CE-märkningen och se till att överträdelsen upphör enligt de villkor som medlemsstaten fastställer.

Om det finns tillräckliga bevis för att produkten eventuellt brister i överensstämmelse ska medlemsstaten vidta de nödvändiga åtgärderna vilka, beroende på hur allvarig den bristande överensstämmelsen är, kan innebära förbud att släppa ut produkten på marknaden tills överensstämmelse uppnåtts.

Om den bristande överensstämmelsen fortsätter, ska medlemsstaten fatta beslut om att begränsa eller förbjuda utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande av produkten i fråga eller se till att den dras tillbaka från marknaden.

Om produkten förbjuds eller dras tillbaka från marknaden ska kommissionen och de andra medlemsstaterna genast informeras om detta.

2. I varje beslut som en medlemsstat fattar med stöd av detta direktiv vilket begränsar eller förbjuder utsläppandet på marknaden och/eller ibruktagande av en produkt ska grunderna för beslutet anges.

Ett sådant beslut ska genast delges den berörda parten, som samtidigt ska underrättas om vilka rättsmedel denne har enligt gällande lag i den berörda medlemsstaten samt vilka tidsfrister som gäller för dessa.

3. Medlemsstaten ska omedelbart underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om varje beslut som fattats i enlighet med punkt 1, med angivande av skälen för beslutet och särskilt med uppgift om huruvida den bristande överensstämmelsen beror på

- a) underlåtenhet att uppfylla kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden,
- b) felaktig tillämpning av de harmoniserade standarder som avses i artikel 10.2,
- c) brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 10.2.

4. Kommissionen ska utan dröjsmål inleda samråd med de berörda parterna och får inhämta tekniska utlåtanden från oberoende externa experter.

Efter samrådet ska kommissionen omedelbart underrätta den medlemsstat som har fattat beslutet samt de övriga medlemsstaterna om sin uppfattning.

Om kommissionen anser att beslutet inte är välgrundat, ska den omedelbart underrätta medlemsstaterna om detta.

5. Om det beslut som avses i punkt 1 i denna artikel baseras på brister i en harmoniserad standard, ska kommissionen omedelbart inleda det förfarande som avses i artikel 10.2, 10.3 och 10.4. Kommissionen ska samtidigt underrätta den kommitté som avses i artikel 19.1.

6. Medlemsstaterna och kommissionen ska, när så är motiverat, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa sekretess för de uppgifter som lämnats under förfarandet.

7. De beslut som medlemsstaterna fattar i enlighet med denna artikel ska offentliggöras på ett klart och öppet sätt.

8. Kommissionens yttrande om dessa beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8

Bedömning av överensstämmelse

1. Innan en produkt som omfattas av genomförandeåtgärder släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk, ska tillverkaren eller dennes representant se till att en bedömning görs av produktens överensstämmelse med alla de relevanta kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden.

2. Förfarandena för bedömningen av överensstämmelse ska anges i genomförandeåtgärdena och ge tillverkarna möjlighet att välja mellan intern designkontroll enligt bilaga IV till detta direktiv och ledningssystemet enligt bilaga V till detta direktiv. När det är motiverat och står i proportion till riskerna, ska förfarandet för bedömning av överensstämmelse anges bland tillämpliga moduler i enlighet med bilaga II till beslut nr 768/2008/EG.

Om en medlemsstat har starka indikationer på att en produkt troligen brister i överensstämmelse ska den medlemsstaten så fort som möjligt offentliggöra en grundlig bedömning av produktens överensstämmelse, vilken får utföras av ett behörigt organ för att, om det är lämpligt, korrigerande åtgärder ska kunna vidtas i god tid.

Om en produkt som omfattas av genomförandeåtgärder utformas av en organisation som är registrerad i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 av den 19 mars 2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljöredovisningsordning (EMAS)⁽¹⁾ och designfunktionen omfattas av denna registrering, ska denna organisations ledningssystem förutsättas överensstämma med kraven i bilaga V till detta direktiv.

Om en produkt som omfattas av genomförandeåtgärder utformas av en organisation vars ledningssystem omfattar produkt-designen och som genomförs i enlighet med harmoniserade standarder vars referensnummer har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska detta ledningssystem förutsättas överensstämma med motsvarande krav i bilaga V.

3. När en produkt som omfattas av genomförandeåtgärder har släppts ut på marknaden och/eller tagits i bruk, ska tillverkaren eller dennes representant bevara relevanta handlingar om den genomförda bedömningen av överensstämmelse och de försäkringar om överensstämmelse som utfärdats samt hålla dem tillgängliga för inspektion av medlemsstaterna under tio år efter det att den sista produkten har tillverkats.

De relevanta handlingarna ska ställas till förfogande senast tio dagar efter mottagandet av en begäran från den behöriga myndigheten i en medlemsstat.

4. De handlingar om bedömningen av överensstämmelse och EG-försäkringen om överensstämmelse som avses i artikel 5 ska utarbetas på något av de officiella språken i Europeiska unionens institutioner.

Artikel 9

Förutsatt överensstämmelse

1. Medlemsstaterna ska betrakta produkter som är CE-märkta enligt artikel 5 som överensstämmande med de relevanta bestämmelserna i den tillämpliga genomförandeåtgärden.

2. Medlemsstaterna ska betrakta produkter för vilka harmoniserade standarder har tillämpats och vilkas referensnummer har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* som överensstämmande med alla de relevanta kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärd som dessa standarder rör.

3. En produkt som tilldelats gemenskapens miljömärke i enlighet med förordning (EG) nr 1980/2000 ska förutsättas överensstämma med kraven på ekodesign i den tillämpliga genomförandeåtgärden, om miljömärkningen uppfyller dessa krav.

4. För förutsatt överensstämmelse inom ramen för detta direktiv får kommissionen i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 19.2 besluta att andra miljömärken uppfyller villkor motsvarande villkoren för gemenskapens miljömärke i enlighet med förordning (EG) nr 1980/2000. De produkter som har tilldelats sådana andra miljömärken ska förutsättas överensstämma med kraven på ekodesign i den tillämpliga genomförandeåtgärden, om miljömärkningen uppfyller dessa krav.

⁽¹⁾ EGT L 114, 24.4.2001, s. 1.

Artikel 10

Harmoniserade standarder

1. Medlemsstaterna ska i möjligaste mån se till att lämpliga åtgärder vidtas för att göra det möjligt att samråda med berörda parter på nationell nivå i samband med utarbetandet och övervakningen av de harmoniserade standarderna.

2. Om en medlemsstat eller kommissionen anser att de harmoniserade standarder vilkas tillämpning förutsätts uppfylla specifika bestämmelser i en tillämplig genomförandeåtgärd inte helt uppfyller dessa bestämmelser, ska den berörda medlemsstaten eller kommissionen informera den ständiga kommitté som inrättats genom artikel 5 i direktiv 98/34/EG om detta och ange skälen till detta. Kommittén ska så snabbt som möjligt avge ett yttrande.

3. Mot bakgrund av kommitténs yttrande ska kommissionen besluta att offentliggöra, inte offentliggöra, delvis offentliggöra, behålla eller dra tillbaka hänvisningarna till de berörda harmoniserade standarderna i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Kommissionen ska underrätta det berörda europeiska standardiseringsorganet och om nödvändigt utfärda ett nytt mandat för att revidera de berörda harmoniserade standarderna.

Artikel 11

Krav på komponenter och underenheter

Det får i genomförandeåtgärderna krävas att en tillverkare eller en representant för denna som släpper ut komponenter och underenheter på marknaden och/eller tar dem i bruk ska lämna tillverkaren av en produkt som omfattas av genomförandeåtgärderna relevanta uppgifter om komponenternas eller underenheternas materialsammansättning samt energi-, material- och/eller resursanvändning.

Artikel 12

Administrativt samarbete och informationsutbyte

1. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga åtgärder vidtas för att uppmuntra myndigheter med ansvar för genomförandet av detta direktiv att samarbeta med varandra samt att informera varandra och kommissionen för att bidra till ett väl fungerande direktiv, särskilt genomförandet av artikel 7.

I det administrativa samarbetet och informationsutbytet ska elektroniska kommunikationsmedel utnyttjas i största möjliga mån, varvid relevanta gemenskapsprogram kan ge stöd.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om vilka myndigheter som är ansvariga för tillämpningen av detta direktiv.

2. De närmare detaljerna kring och strukturen för informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna ska fastställas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 19.2.

3. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att uppmuntra och bidra till det samarbete mellan medlemsstaterna som avses i denna artikel.

Artikel 13

Små och medelstora företag

1. När det gäller program som små och medelstora företag och mycket små företag kan gynnas av ska kommissionen beakta initiativ som hjälper små och medelstora företag och mycket små företag att integrera miljöaspekter, energieffektivitet inkluderat, i designen av sina produkter.

2. Riktlinjer som omfattar särskilda egenskaper hos de små och medelstora företag som är verksamma inom berörd produktsektor får åtfölja en genomförandeåtgärd. Vid behov, och i enlighet med punkt 1, får kommissionen ta fram ytterligare material för att underlätta tillämpningen av detta direktiv för små och medelstora företag.

3. Medlemsstaterna ska se till, särskilt genom att stärka nätverk och strukturer för stöd, att små och medelstora företag och mycket små företag uppmuntras att tillämpa en miljövänlig strategi redan i samband med produktdesignen, och att anpassa sig till kommande europeisk lagstiftning.

Artikel 14

Konsumentinformation

I enlighet med tillämplig genomförandeåtgärd ska tillverkare, på det sätt de anser lämpligt, se till att konsumenter av produkter får

a) nödvändig information om den roll de kan fylla för en hållbar användning av produkten, och

b) produktens ekologiska profil och fördelarna med ekodesign, om genomförandeåtgärderna kräver det.

Artikel 15

Genomförandeåtgärder

1. När en produkt uppfyller kriterierna i punkt 2 i denna artikel ska den omfattas av en genomförandeåtgärd eller en självreglering i enlighet med punkt 3 b i denna artikel. Dessa genomförandeåtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 19.3.

2. De kriterier som avses i punkt 1 är följande, nämligen

- a) produkten ska stå för en betydande försäljnings- och handelsvolym inom gemenskapen, normalt mer än 200 000 enheter under ett år enligt senast tillgängliga uppgifter,
- b) produkten ska, med beaktande av de kvantiteter som släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk, ha betydande miljöpåverkan inom gemenskapen, i enlighet med gemenskapens strategiska prioriteringar i beslut nr 1600/2002/EG, och
- c) produkten ska ha en betydande potential för förbättring när det gäller miljöpåverkan utan att det medför orimliga kostnader, och särskilt ta hänsyn till
 - i) avsaknad av annan relevant gemenskapslagstiftning eller oförmåga hos marknadskrafterna att ta itu med problemet på lämpligt sätt, och
 - ii) stor skillnad i miljöprestanda mellan produkter på marknaden med likvärdig funktion.

3. När kommissionen utarbetar ett utkast till genomförandeåtgärd ska den beakta eventuella synpunkter från den kommitté som avses i artikel 19.1 samt

- a) gemenskapens prioriteringar på miljöområdet, t.ex. dem som fastställs i beslut nr 1600/2002/EG eller i Europeiska klimatförändringsprogrammet från kommissionen, och
- b) relevant gemenskapslagstiftning och självreglering, t.ex. frivilliga avtal, som efter en bedömning i enlighet med artikel 17 förväntas uppnå de politiska målen snabbare eller till lägre kostnad än vid obligatoriska krav.

4. När kommissionen utarbetar ett utkast till genomförandeåtgärd ska den

- a) beakta produktens livscykel och alla väsentliga miljöaspekter, bland annat energieffektiviteten; omfattningen på analysen av

miljöaspekterna och förbättringarnas genomförbarhet ska stå i proportion till deras betydelse; antagandet av kraven på ekodesign vad gäller en produkts väsentliga miljöaspekter ska inte försenas i onödan på grund av osäkerheter beträffande andra aspekter,

- b) genomföra en analys vilken ska beakta effekterna på miljön, konsumenter och tillverkare, inbegripet små och medelstora företag, i fråga om konkurrenskraft (även på marknader utanför gemenskapen), innovation, marknadstillträde samt kostnader och nytta,
- c) beakta befintlig nationell miljölagstiftning som medlemsstaterna anser relevant,
- d) hålla lämpliga samråd med berörda aktörer,
- e) förbereda en motivering till utkastet till genomförandeåtgärd på grundval av den bedömning som avses i led b, och
- f) fastställa genomförandedatum, eventuella stegvisa åtgärder eller övergångsåtgärder eller övergångsperioder, med beaktande av i synnerhet eventuella konsekvenser för små och medelstora företag eller för särskilda produktgrupper som främst tillverkas av små och medelstora företag.

5. Genomförandeåtgärder ska uppfylla samtliga följande kriterier:

- a) Det får inte bli betydande negativa konsekvenser när det gäller produktens sätt att fungera, sett ur användarens synvinkel.
- b) Hälsa, säkerhet och miljö får inte påverkas negativt.
- c) Det får inte bli betydande negativa konsekvenser för konsumenterna, i synnerhet i fråga om produktens prisnivå och livscykelkostnader.
- d) Det får inte bli betydande negativa konsekvenser för industrins konkurrenskraft.
- e) I princip får fastställandet av ett krav på ekodesign inte få till följd att tillverkarna måste använda patentskyddad teknik.
- f) Åtgärderna får inte medföra en orimlig administrativ börda för tillverkarna.

6. Genomförandeåtgärderna ska innehålla krav på ekodesign i enlighet med bilaga I och/eller bilaga II.

Specifika krav på ekodesign ska införas för bestämda miljöaspekter som har betydande påverkan på miljön.

I genomförandeåtgärderna får det också föreskrivas att det inte är nödvändigt med några krav på ekodesign när det gäller de i del 1 i bilaga I angivna specifika parametrarna för ekodesign.

7. Kraven ska vara så formulerade att det säkerställs att marknadsövervakningsmyndigheterna kan kontrollera produkternas överensstämmelse med kraven i genomförandeåtgärden. I genomförandeåtgärden ska specificeras huruvida kontrollförfarandet kan utföras antingen direkt på produkten eller med stöd av den tekniska dokumentationen.

8. Genomförandeåtgärderna ska omfatta punkterna i förteckningen i bilaga VII.

9. Kommissionens relevanta undersökningar och analyser under utarbetandet av genomförandeåtgärderna bör göras tillgängliga för allmänheten, med särskild hänsyn till tillgänglighet och användning för intresserade små och medelstora företag.

10. I förekommande fall ska en genomförandeåtgärd som fastställer kraven för ekodesign innehålla föreskrifter om hur de olika miljöaspekterna ska vägas mot varandra. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 19.3.

Artikel 16

Arbetsplan

1. I enlighet med kriterierna i artikel 15 och efter att ha hört det samrådsforum som avses i artikel 18 ska kommissionen senast den 21 oktober 2011 upprätta en arbetsplan, som ska göras tillgänglig för allmänheten.

I arbetsplanen ska det för de tre påföljande åren fastställas en vägledande förteckning över produktgrupper som betraktas som prioriterade för antagande av genomförandeåtgärder.

Arbetsplanen ska ändras regelbundet av kommissionen efter det att den har hört samrådsforumet.

2. Under en övergångsperiod, medan den första arbetsplanen enligt punkt 1 i denna artikel utarbetas, ska kommissionen dock i enlighet med kriterierna i artikel 15 och efter att ha hört samrådsforumet, och om lämpligt, på förhand införa

a) genomförandeåtgärder och därvid börja med de produkter som i enlighet med Europeiska klimatförändringsprogrammet har konstaterats erbjuda stora möjligheter till en kostnadseffektiv minskning av utsläppen av växthusgaser, till

exempel utrustning för uppvärmning av byggnader och vatten, elektriska motorsystem, belysning i hushålls- och tjänstesektorn, hushållsapparater, kontorsutrustning i hushålls- och tjänstesektorn, konsumentelektronik samt värme-, ventilations- och klimatanläggningar, och

b) en separat genomförandeåtgärd för att minska en produktgrupps stand by-förluster.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 19.3.

Artikel 17

Självreglering

Frivilliga avtal eller andra åtgärder för självreglering som beskrivs som alternativ till genomförandeåtgärderna i detta direktiv ska minst bedömas utifrån bilaga VIII.

Artikel 18

Samrådsforum

Kommissionen ska se till att den vid genomförandet av sina uppgifter, när det gäller varje genomförandeåtgärd, eftersträvar ett väl avvägt deltagande av företrädare för medlemsstaterna och alla produktens eller produktgruppens relevanta intressenter, t.ex. industrin, inbegripet små och medelstora företag, hantverksföretag, fackföreningar, återförsäljare, detaljhandlare, importörer, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer. Dessa parter ska i synnerhet bidra till att definiera och se över genomförandeåtgärderna, undersöka effektiviteten hos de etablerade systemen för marknadsövervakning och bedöma frivilliga avtal och andra åtgärder för självreglering. Dessa parter ska sammanträda i ett samrådsforum. Arbetsordningen för forumet ska fastställas av kommissionen.

Artikel 19

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 20**Sanktioner**

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Sanktionerna som fastställs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande, med hänsyn till graden av bristande överensstämmelse och antalet enheter med produkter med bristande överensstämmelse som släppts ut på gemenskapsmarknaden. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 20 november 2010 och därefter utan dröjsmål alla ändringar som gäller dem.

Artikel 21**Översyn**

Kommissionen ska senast 2012 se över detta direktivs effektivitet, inklusive genomförandeåtgärder, vilket bland annat omfattar

- a) de metoder som används för att fastställa och täcka väsentliga miljöparametrar, såsom resurseffektivitet, med hänsyn till produkternas hela livscykel,
- b) tröskeln för genomförandeåtgärder,
- c) mekanismer för marknadsövervakning, och
- d) eventuella relevanta incitament till självreglering.

Efter denna översyn och med beaktande särskilt av erfarenheterna i samband med detta direktivs utvidgade tillämpningsområde ska kommissionen i synnerhet bedöma lämpligheten av att utvidga direktivets tillämpningsområde till produkter som inte är energirelaterade, i syfte att väsentligt minska miljöpåverkan under sådana produkters hela livscykel, efter det att den har hört det samrådsforum som avses i artikel 18, samt när så är lämpligt förelägga Europaparlamentet och rådet förslag om ändring av direktivet

Artikel 22**Sekretess**

Krav på tillverkarens och/eller dennes representants tillhandahållande av den information som avses i artikel 11 och i del 2 i bilaga I ska vara proportionella, och hänsyn ska tas till legitim sekretess för kommersiellt känslig information.

Artikel 23**Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1–9, 11,

14, 15 och 20 och bilagorna I–V, VII och VIII senast den 20 november 2010. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska också innehålla ett uttalande om att hänvisningar i lagar och andra författningar till direktiv som upphävts genom detta direktiv ska tolkas som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uttalandet ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 24**Upphävande**

Direktiv 2005/32/EG, ändrat genom de direktiv som anges i del A i bilaga IX, ska upphöra att gälla dock utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del B i bilaga IX.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga X.

Artikel 25**Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 26**Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 21 oktober 2009

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

C. MALMSTRÖM

Ordförande

BILAGA I

Metod för att upprätta allmänna krav på ekodesign

(som det hänvisas till i artikel 15.6)

De allmänna kraven på ekodesign syftar till att förbättra produktens miljöprestanda och inriktas på produktens betydande miljöaspekter, utan att några gränsvärden fastställs. Metoden som avses i denna bilaga ska tillämpas när det är olämpligt att fastställa gränsvärden för den produktgrupp som utvärderas. Kommissionen ska fastställa de betydande miljöaspekterna när den utarbetar det utkast till genomförandeåtgärd som ska överlämnas till den kommitté som avses i artikel 19.1, varvid dessa särskilt ska anges i genomförandeåtgärden.

När kommissionen utarbetar genomförandeåtgärder som innehåller allmänna krav på ekodesign enligt artikel 15 ska den för den produkt som omfattas av genomförandeåtgärden fastställa de relevanta parametrarna för ekodesign bland dem som anges i förteckningen i del 1, kraven på tillhandahållande av information bland dem som anges i förteckningen i del 2 och de krav på tillverkaren som förtecknas i del 3.

Del 1. Parametrar för ekodesign av produkter

1.1 De betydande miljöaspekterna ska fastställas med beaktande av följande faser i produktens livscykel i den mån de rör produktdesignen:

- a) Urval och användning av råvaror.
- b) Tillverkning.
- c) Emballage, transport och distribution.
- d) Installation och underhåll.
- e) Användning.
- f) Uttjänt produkt, vilket innebär en produkt i det tillstånd den är vid slutet av sin första användningsperiod och fram till det slutliga omhändertagandet.

1.2 För varje fas ska följande miljöaspekter bedömas, när det är relevant:

- a) Förväntad användning av material, energi och andra resurser, t.ex. färskvatten.
- b) Förväntade utsläpp i luft, vatten och mark.
- c) Förväntade föroreningar på grund av fysiska effekter, t.ex. buller, vibrationer, strålning och elektromagnetiska fält.
- d) Förväntad mängd avfall.
- e) Möjligheter till återanvändning och återvinning av material och/eller energi med hänsyn till direktiv 2002/96/EG.

1.3 När det är lämpligt ska följande parametrar särskilt användas och vid behov kompletteras med andra för att utvärdera möjligheten att förbättra de miljöaspekter som avses i punkt 1.2:

- a) Produktens vikt och volym.
- b) Användning av återvunnet material.
- c) Användning av energi, vatten och andra resurser under hela livscykeln.

- d) Användning av ämnen som är klassificerade som farliga för hälsan och/eller miljön enligt rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ⁽¹⁾, och med hänsyn till lagstiftningen om utsläppande på marknaden och användning av särskilda ämnen, t.ex. rådets direktiv 76/769/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) ⁽²⁾ eller direktiv 2002/95/EG.
- e) Mängd och art av de konsumtionsvaror som behövs för att korrekt använda och underhålla produkten.
- f) Möjlighet till återanvändning och materialåtervinning uttryckt i: antal använda material och komponenter, användning av standardkomponenter, tidsåtgång vid demontering, eventuella specialverktyg som behövs för demontering, användning av kodningsstandarder för komponenter och material för att kartlägga komponenter och material som kan återanvändas eller materialåtervinnas (även ISO-märkning av plastdelar), användning av material som är lätta att återvinna, enkel åtkomst till värdefulla och andra återvinningsbara komponenter och material, enkel åtkomst till komponenter och material som innehåller farliga ämnen.
- g) Införlivande av använda komponenter.
- h) Undvikande av tekniska lösningar som gör det svårare att återanvända och återvinna komponenter och hela apparater.
- i) Förlängning av livstiden uttryckt i: garanterad minimilivstid, garanterad minimileveranstid för reservdelar, modularitet, uppgraderingsmöjligheter, reparationsmöjligheter.
- j) Avfallsmängd och mängd farligt avfall.
- k) Utsläpp i luften (växthusgaser, försurande ämnen, flyktiga organiska föreningar, ozonnedbrytande ämnen, långlivade organiska föreningar, tungmetaller, små partiklar och svävande partiklar) utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föreningar från förbränningsmotorer som ska monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg ⁽³⁾.
- l) Utsläpp i vatten (tungmetaller, ämnen som är skadliga för syrebalansen, långlivade organiska föreningar).
- m) Utsläpp i mark (särskilt läckage och utsläpp av farliga ämnen under produktens användning och risken för urlakning vid dess deponering som avfall).

Del 2. Krav på tillhandahållande av information

I genomförandeåtgärderna får det krävas att tillverkaren ska tillhandahålla information, vilket kan påverka hur produkten hanteras, används eller återvinns av andra parter än tillverkaren. Den informationen kan vara t.ex. följande:

- a) Information från produktdesignern om tillverkningsprocessen.
- b) Konsumentinformation om en produkts viktigaste miljömässiga egenskaper och miljöprestanda som medföljer produkten när den släpps ut på marknaden för att göra det möjligt för konsumenterna att jämföra dessa aspekter av produkterna.
- c) Konsumentinformation om hur produkten ska installeras, användas och underhållas för att minimera dess miljöpåverkan och för att säkra så lång livstid som möjligt, samt information om hur produkten ska lämnas tillbaka när den är uttjänt och i tillämpliga fall information om den period när reservdelar finns tillgängliga och om möjligheterna till uppgradering av produkter.
- d) Uppgifter om behandlingsanläggningar för demontering, materialåtervinning eller omhändertagande av uttjänta produkter.

Informationen bör om möjligt finnas på själva produkten.

I informationen ska hänsyn tas till förpliktelser i samband med annan gemenskapslagstiftning, t.ex. direktiv 2002/96/EG.

⁽¹⁾ EGT 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 201.

⁽³⁾ EGT L 59, 27.2.1998, s. 1.

Del 3. Krav på tillverkaren

1. Tillverkare av en produkt ska göra en bedömning av den produktmodellen under hela dess livscykel, genom att arbeta med de miljöaspekter som i genomförandeåtgärden fastställs som sådana aspekter som kan ändras väsentligt genom produktdesignen och baserat på realistiska antaganden om normala förhållanden och syftet med användningen. Andra miljöaspekter kan utvärderas på frivillig basis.

På grundval av denna bedömning ska tillverkarna sedan fastställa produktens ekologiska profil. Den ska baseras på de egenskaper hos produkten som är relevanta ur miljösynpunkt och resursanvändning och utsläpp/restprodukter under hela produktens livscykel uttryckt i fysiska, mätbara kvantiteter.

2. Tillverkaren ska använda bedömningen för att utvärdera alternativa designlösningar och produktens uppnådda miljöprestanda i förhållande till riktmärken.

Riktmärken ska fastställas av kommissionen i genomförandeåtgärden på grundval av den information som samlats in när åtgärden utarbetades.

Vid valet av en särskild designlösning ska en lämplig balans uppnås mellan de olika miljöaspekterna och mellan miljöaspekter och andra relevanta faktorer, t.ex. hälsa och säkerhet, tekniska funktionskrav, krav på kvalitet och prestanda samt ekonomiska aspekter, även tillverkningskostnader och säljbarhet, samtidigt som all tillämplig lagstiftning ska följas.

BILAGA II

Metod för att fastställa specifika krav på ekodesign

(som det hänvisas till i artikel 15.6)

Specifika krav på ekodesign syftar till att förbättra en viss miljöaspekt hos en produkt. De kan i tillämpliga fall vara utformade som krav på minskad förbrukning av en särskild resurs, t.ex. begränsningar av resursanvändningen i olika faser i produktens livscykel (t.ex. gränser för vattenförbrukning under produktens användningsfas, gränser för mängden av ett bestämt material som får ingå i produkten eller krav på att en viss mängd återvunnet material används).

När kommissionen utarbetar genomförandeåtgärder som innehåller specifika krav på ekodesign enligt artikel 15 ska den för den produkt som omfattas av genomförandeåtgärden fastställa de relevanta parametrarna för ekodesign bland dem som anges i förteckningen i del 1 i bilaga I, och fastställa nivåerna på dessa krav i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 19.2, enligt följande:

1. Vid en teknisk, miljömässig och ekonomisk analys ska en rad representativa modeller av produkten på marknaden väljas ut och tekniska möjligheter för att förbättra produktens miljöprestanda identifieras, samtidigt som dessa alternativs ekonomiska bärkraft ska beaktas och märkbara försämringar för konsumenterna undvikas när det gäller prestanda eller användbarhet.

Den tekniska, miljömässiga och ekonomiska analysen ska också, för de miljöaspekter som beaktas, identifiera produkterna med bäst prestanda och bästa tillgängliga teknik på marknaden.

Prestandan hos de produkter som finns tillgängliga på internationella marknader och riktmärken i andra länders lagstiftning ska beaktas både i samband med analysen och när kraven fastställs.

På grundval av denna analys och med beaktande av den tekniska och ekonomiska genomförbarheten samt förbättringspotentialen, ska konkreta åtgärder vidtas i syfte att minimera produktens miljöpåverkan.

När det gäller de representativa modellernas energianvändning i drift ska nivån för energieffektivitet eller energianvändning fastställas i syfte att uppnå minsta möjliga kostnad för slutanvändarna under produktens hela livscykel och hänsyn ska tas till konsekvenserna för andra miljöaspekter. Vid analysen av livscykelkostnaderna används en realränta baserad på uppgifter från Europeiska centralbanken och en realistisk livstid för produkten. Den är baserad på summan av ändringarna i inköpspriset (som följer av ändringar i industrikostnaderna) och i driftsutgifterna, som följer av de olika möjligheterna till tekniska förbättringar, som diskonteras under de representativa produkternas livstid. Driftsutgifterna täcker i första hand energianvändning och ytterligare utgifter för andra resurser, t.ex. vatten eller rengöringsmedel.

Det ska genomföras en känslighetsanalys som omfattar de relevanta faktorerna (t.ex. priset på energi och andra resurser, kostnaden för råvaror eller produktionskostnader, diskonton) och i förekommande fall även de externa miljökostnaderna, inklusive uteblivna utsläpp av växthusgaser, i syfte att kontrollera om det skett väsentliga ändringar och om de övergripande slutsatserna håller. Kraven ska anpassas i överensstämmelse med detta.

En liknande metod får tillämpas på andra resurser, t.ex. vatten.

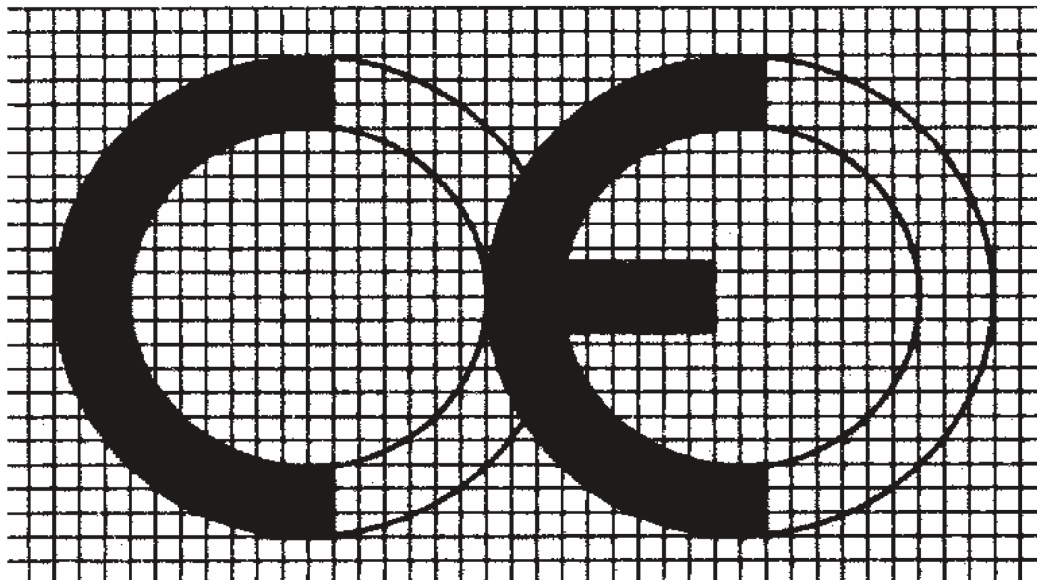
2. För att utveckla de tekniska, miljömässiga och ekonomiska analyserna får uppgifter som är tillgängliga inom ramen för annan gemenskapsverksamhet användas.

Detsamma gäller uppgifter från befintliga program i andra delar av världen för fastställande av specifika krav på ekodesign för produkter som förekommer vid handel med Europeiska unionens ekonomiska partner.

3. Vid fastställande av datumet för kravets ikraftträdande ska hänsyn tas till hur lång tid det kommer att ta att ge produkten en ny design.

*BILAGA III***CE-märkning**

(som det hänvisas till i artikel 5.2)

CE-märkningen ska vara minst 5 mm hög. Om CE-märkningen förminskas eller förstoras ska proportionerna i ovanstående modell bibehållas.

CE-märkningen ska anbringas på produkten. Om detta inte är möjligt ska märkningen anbringas på förpackningen och på de medföljande dokumenten.

BILAGA IV

Intern designkontroll

(som det hänvisas till i artikel 8.2)

1. I denna bilaga beskrivs det förfarande genom vilket tillverkaren eller dennes representant, som uppfyller de förpliktelser som fastställs i punkt 2, förklarar och försäkrar att produkten överensstämmer med relevanta krav i den tillämpliga genomförandeåtgärden. EG-försäkran om överensstämmelse kan omfatta en eller flera produkter och ska bevaras av tillverkaren.
2. Tillverkaren ska sammanställa teknisk dokumentation som gör det möjligt att bedöma produktens överensstämmelse med kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden.

Denna dokumentation ska i synnerhet innehålla:

- a) En allmän beskrivning av produkten och dess avsedda användning.
 - b) Resultaten av relevanta miljöbedömningsstudier som utförts av tillverkaren och/eller hänvisningar till litteratur om miljöbedömningar eller fallstudier som används av tillverkaren vid utvärdering, dokumentation och fastställande av olika lösningar för produktdesignen.
 - c) Produktens ekologiska profil om det krävs enligt genomförandeåtgärden.
 - d) Element i produktdesignspecifikationen som rör produktens miljömässiga designaspekter.
 - e) En förteckning över de standarder som avses i artikel 10 och som helt eller delvis har använts samt en beskrivning av de lösningar som har valts för att uppfylla kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden, om de standarder som avses i artikel 10 inte har använts eller om dessa standarder inte fullt ut täcker kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden.
 - f) En kopia av de uppgifter som rör produktens miljömässiga designaspekter som ska lämnas i enlighet med kraven i del 2 i bilaga I.
 - g) Resultaten av mätningarna av de krav på ekodesign som utförts, även detaljer om dessa mätningars överensstämmelse med de krav på ekodesign som fastställs i den tillämpliga genomförandeåtgärden.
3. Tillverkaren ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera att produkten tillverkas i enlighet med de designspecifikationer som avses i punkt 2 och i enlighet med kraven i den tillämpliga åtgärden.

BILAGA V

Ledningssystem för bedömning av överensstämmelse

(som det hänvisas till i artikel 8.2)

1. I denna bilaga beskrivs det förfarande genom vilket den tillverkare som uppfyller förpliktelserna i punkt 2, förklarar och försäkrar att produkten uppfyller kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden. EG-försäkran om överensstämmelse kan omfatta en eller flera produkter och ska bevaras av tillverkaren.
2. Ett ledningssystem kan användas för bedömning av produktens överensstämmelse förutsatt att tillverkaren inför de miljörelaterade delar av ledningssystemet som avses i punkt 3.
3. Miljödelar i ledningssystemet
I denna punkt anges de delar i ett ledningssystem och de förfaranden genom vilka tillverkaren kan påvisa att produkten uppfyller kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden.
- 3.1 Policy beträffande produktens miljöprestanda

Tillverkaren ska kunna påvisa överensstämmelse med kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden. Tillverkaren ska också kunna tillhandahålla ramar för att fastställa och revidera målsättningar och indikatorer för produktens miljöprestanda, för att förbättra produktens övergripande miljöprestanda.

Alla de åtgärder som antagits av tillverkaren för att förbättra produktens övergripande miljöprestanda och fastställa produktens ekologiska profil, genom design och tillverkning, om det krävs enligt genomförandeåtgärden, ska dokumenteras systematiskt och grundligt i form av skriftliga förfaranden och instruktioner.

Dessa förfaranden och instruktioner ska särskilt omfatta en adekvat beskrivning av

- a) förteckningen över dokument som ska upprättas för att påvisa produktens överensstämmelse, och som - om det är relevant - ska göras tillgängliga,
 - b) målsättningarna och indikatorerna för produktens miljöprestanda samt organisationsstruktur, ansvarsområden och ledningens befogenheter liksom resursfördelningen när det gäller genomförande och uppdatering,
 - c) de kontroller och tester som ska utföras efter tillverkningen för att kontrollera produktens prestanda i förhållande till indikatorerna för miljöprestanda,
 - d) förfaranden för kontroll av den krävda dokumentationen och garantier för att den uppdateras, och
 - e) metoden för att kontrollera miljöinslagens genomförande och effektivitet i ledningssystemet.
- 3.2 Planering
- Tillverkaren ska fastställa och uppdatera
- a) förfaranden för fastställandet av produktens ekologiska profil,
 - b) målsättningar och indikatorer för produktens miljöprestanda, i vilka hänsyn tas till tekniska alternativ för att uppfylla de tekniska och ekonomiska kraven, och
 - c) ett program för att uppnå dessa målsättningar.
- 3.3 Genomförande och dokumentation

3.3.1 Dokumentationen av ledningssystemet ska särskilt uppfylla följande:

- a) Ansvarsområden och befogenheter ska definieras och dokumenteras i syfte att säkra produktens miljöprestanda, samtidigt som det rapporteras om hur översyn och förbättringar genomförs.
- b) Det ska utarbetas dokument med beskrivningar av den metod för designkontroll och verifikation som införts och de förfaranden och systematiska åtgärder som används vid produktdesignen.
- c) Tillverkaren ska upprätta och uppdatera information för att beskriva de viktigaste miljörelaterade delarna i ledningssystemet och förfarandena för att kontrollera alla dokument som krävs.

3.3.2 Dokumentationen av produkten ska särskilt innehålla följande:

- a) En allmän beskrivning av produkten och dess avsedda användning.
- b) Resultaten av relevanta miljöbedömningsstudier som utförts av tillverkaren och/eller hänvisningar till litteratur om miljöbedömningar eller fallstudier som används av tillverkaren vid utvärdering, dokumentation och fastställande av olika lösningar för produktdesignen.
- c) Produktens ekologiska profil om det krävs enligt genomförandeåtgärden.
- d) Dokument som innehåller en redogörelse för resultaten av mätningarna av de krav på ekodesign som genomförts, även detaljerade uppgifter om dessa mätningars överensstämmelse med de krav på ekodesign som fastställs i den tillämpliga genomförandeåtgärden.
- e) Tillverkaren ska fastställa specifikationer, i vilka det särskilt framgår vilka standarder som tillämpats. Om standarderna i artikel 10 inte tillämpats eller om de inte fullt ut omfattar kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden, ska specifikationerna innehålla en beskrivning av de medel som använts för att uppnå överensstämmelse.
- f) En kopia av den information som rör produktens miljömässiga designaspekter som ska lämnas i enlighet med kraven i del 2 i bilaga I.

3.4 Kontroll och korrigerande åtgärder

3.4.1 Tillverkaren ska

- a) vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera att produkten kommer att tillverkas i enlighet med designspecifikationerna och med kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden,
 - b) fastställa och uppdatera förfaranden för att undersöka och hantera bristande överensstämmelse samt genomföra de ändringar i de dokumenterade förfarandena som följer av de korrigerande åtgärderna, och
 - c) minst vart tredje år utföra en fullständig intern revision av ledningssystemet med avseende på dess miljödelar.
-

BILAGA VI

EG-försäkran om överensstämmelse

(som det hänvisas till i artikel 5.3)

EG-försäkran om överensstämmelse ska innehålla följande upplysningar:

1. Tillverkarens eller dennes representants namn och adress.
 2. En beskrivning av modellen så att den kan identifieras entydigt.
 3. I förekommande fall, hänvisningar till de harmoniserade standarder som använts.
 4. I förekommande fall, övriga tekniska standarder och specifikationer som använts.
 5. I förekommande fall, hänvisningar till annan gemenskapslagstiftning som innehåller bestämmelser om anbringande av CE-märkningen.
 6. Namnet på den person som är bemyndigad att underteckna bindande dokument på tillverkarens eller dennes representants vägnar, samt personens underskrift.
-

BILAGA VII

Genomförandeåtgärdernas innehåll

(som det hänvisas till i artikel 15.8)

Genomförandeåtgärden ska särskilt innehålla följande:

1. En exakt definition av den eller de typer av produkter som omfattas.
 2. Kraven på ekodesign för de produkter som omfattas, genomförandedatum, stegvisa åtgärder eller övergångsåtgärder eller övergångsperioder:
 - a) Om det rör sig om allmänna krav på ekodesign, ska de relevanta faserna och aspekterna bland dem som nämns i punkt 1.1 och 1.2 i bilaga I, åtföljda av exempel på parametrar bland dem som nämns i punkt 1.3 i bilaga I, anges som riktlinjer för att utvärdera förbättringarna i fråga om fastställda miljöaspekter.
 - b) Om det rör sig om specifika krav på ekodesign ska nivån anges.
 3. De parametrar för ekodesign som avses i del 1 i bilaga I för vilka inga krav på ekodesign är nödvändiga.
 4. Kraven rörande installationen av produkten, om det är direkt relevant för miljöprestandan.
 5. De mätningssstandarder och/eller mätmetoder som ska användas. Om möjligt ska harmoniserade standarder vilkas referensnummer offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* användas.
 6. Närmare upplysningar om bedömningen av överensstämmelse enligt beslut 93/465/EEG:
 - a) Om de moduler som ska användas skiljer sig från modul A, ska de faktorer som leder till att ett särskilt förfarande väljs anges.
 - b) Om det är relevant, ska kriterierna för godkännande och/eller certifiering av tredje part anges.

Om andra moduler fastställs i andra EG-krav för samma produkt, ska modulen som fastställs i genomförandeåtgärden gälla för det berörda kravet.
 7. Krav på att tillverkarna ska överlämna uppgifter, framför allt om de faktorer i den tekniska dokumentationen som behövs för att underlätta kontrollen av huruvida produkten överensstämmer med genomförandeåtgärden.
 8. Längden på den övergångsperiod under vilken medlemsstaterna ska tillåta utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande av produkter som uppfyller gällande bestämmelser inom deras territorium vid den tidpunkt då genomförandeåtgärden antas.
 9. Datum för utvärderingen och en eventuell revidering av genomförandeåtgärden, med hänsyn till takten i den tekniska utvecklingen.
-

BILAGA VIII

Självreglering

(som det hänvisas till i artikel 17)

Förutom det grundläggande rättsliga kravet på att självregleringsinitiativ ska vara förenliga med alla bestämmelser i fördraget (framför allt om den inre marknaden och konkurrens) samt med gemenskapens internationella åtaganden, bland dem också bestämmelserna för multilateral handel, kan följande icke uttömmande förteckning över vägledande kriterier användas för att bedöma möjligheten att godkänna självregleringsinitiativ som alternativ till en genomförandeåtgärd enligt detta direktiv:

1. Möjligheter till deltagande

Aktörer från tredjeländer ska ha möjlighet att delta i både självregleringsinitiativets förberedande fas och genomförandefas.

2. Mervärde

Självregleringsinitiativen ska skapa ett mervärde (jämfört med den vanliga näringsverksamheten) i form av bättre miljöprestanda som helhet hos de produkter som berörs av dem.

3. Representativitet

Näringslivet och dess sammanslutningar som medverkar i en självreglerande åtgärd ska företräda en bred majoritet av den relevanta ekonomiska sektorn, med så få undantag som möjligt. Man ska se till att konkurrensbestämmelserna respekteras.

4. Kvantitativt uttryckta och etappvis fördelade mål

De mål som uppställs av de berörda parterna ska vara klara och entydiga och ha en väldefinierad utgångspunkt. Om ett självregleringsinitiativ omfattar en längre tidsrymd ska även etappmål ingå. Övervakningen av att målen och etappmålen nås ska kunna ske på ett trovärdigt sätt och till ett överkomligt pris med hjälp av klara och tillförlitliga indikatorer. Utvecklingen av dessa indikatorer ska underlättas med hjälp av information från forskning samt vetenskapliga och tekniska bakgrundsuppgifter.

5. Det civila samhällets medverkan

För att tillförsäkra insyn ska självregleringsinitiativen offentliggöras, även med hjälp av Internet och andra elektroniska informationsmedel.

Samma ska gälla för etappvisa och slutliga övervakningsrapporter. De berörda parterna, däribland medlemsstater, näringslivet och frivilligorganisationer på miljöområdet och konsumentföreningar, ska få möjlighet att yttra sig om självregleringsinitiativen.

6. Övervakning och rapportering

Varje självregleringsinitiativ ska ha ett väl utformat system för övervakning med en tydlig ansvarsfördelning mellan näringslivet och oberoende kontrollörer. Kommissionens avdelningar ska inbjudas att tillsammans med parterna i självregleringsinitiativet övervaka att målen nås.

Planen för övervakning och rapportering ska vara ingående, medge insyn och präglas av objektivitet. Det ska även fortsättningsvis tillkomma kommissionens avdelningar att med bistånd av den kommitté som avses i artikel 19.1 bedöma om målen i de frivilliga avtalen eller andra åtgärder för självreglering har uppnåtts.

7. Kostnadseffektiv förvaltning av självregleringsinitiativ

Förvaltningskostnaderna för självregleringsinitiativ, framför allt för övervakningen, får inte vara oskäligt betungande i förhållande till initiativets mål samt jämfört med andra tillgängliga politiska styrmedel.

8. Hållbarhet

Självregleringsinitiativen ska utgöra ett svar på de politiska målen för detta direktiv, bland dem dess helhetsperspektiv, och vara förenliga med de ekonomiska och sociala dimensionerna av en hållbar utveckling. Skyddet av konsumenternas intressen, dvs. hälsa, livskvalitet och ekonomiska intressen, ska också ingå i målen.

9. Förenlighet med andra incitament

Självregleringsinitiativen kommer knappast att leda till de resultat som förväntas om andra faktorer och incitament, såsom marknadens krav, skatter eller nationell lagstiftning, ger motstridiga signaler till dem som medverkar i självregleringsinitiativet. Politisk konsekvens är viktig i detta sammanhang och ska beaktas vid bedömningen av effekten hos ett självregleringsinitiativ.

BILAGA IX**DEL A****Upphävt direktiv och ändringar av det**

(som det hänvisas till i artikel 24)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG
(EUT L 191, 22.7.2005, s. 29)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/28/EG
(EUT L 81, 20.3.2008, s. 48)

Endast artikel 1

DEL B**Förteckning över tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning**

(som det hänvisas till i artikel 24)

Direktiv	Sista datum för införlivande
2005/32/EG	11 augusti 2007
2008/28/EG	—

BILAGA X

Jämförelsetabell

Direktiv 2005/32/EG	Detta direktiv
Artiklarna 1–20	Artiklarna 1–20
Artikel 21	—
Artikel 22	—
Artikel 23	Artikel 21
Artikel 24	Artikel 22
Artikel 25	—
—	Artikel 23
—	Artikel 24
Artikel 26	Artikel 25
Artikel 27	Artikel 26
Bilagorna I–VIII	Bilagorna I–VIII
—	Bilaga IX
—	Bilaga X

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/126/EG**av den 21 oktober 2009****om återvinning av bensinångor steg II, vid tankning av motorfordon på bensinstationer**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram ⁽³⁾ bekräftades att luftföroreningarna måste minskas till nivåer som minimerar de skadliga konsekvenserna för människors hälsa och miljö.
- (2) I Genèveprotokollet om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar eller deras gränsöverskridande flöden fastställs mål för minskade utsläpp av flyktiga organiska föreningar, och i Göteborgsprotokollet om minskning av förurning, övergödning och marknära ozon ⁽⁴⁾ fastställs utsläppstak för fyra föroreningar – svaveldioxid, kväveoxider, flyktiga organiska föreningar och ammoniak – och krävs att bästa tillgängliga teknik används för att begränsa utsläppen.
- (3) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i

Europa ⁽⁵⁾ fastställs luftkvalitetsmål för marknära ozon och bensen, och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG av den 23 oktober 2001 om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar ⁽⁶⁾ fastställs nationella utsläppstak för flyktiga organiska föreningar som bidrar till bildandet av marknära ozon. Utsläpp av flyktiga organiska föreningar, däribland bensinångor, i en medlemsstat kan bidra till luftkvalitetsproblem i andra medlemsstater.

- (4) Ozon är också en växthusgas och bidrar till global uppvärmning och klimatförändringar.
- (5) Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG av den 20 december 1994 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer ⁽⁷⁾ (återvinning av bensinångor steg I) syftar till att återvinna bensinångor som förflyktigas vid lagring och distribution av bensin mellan depåer och bensinstationer.
- (6) Bensinångor förflyktigas också vid tankning av motorfordon på bensinstationer och bör där återvinnas på ett sätt som är förenligt med bestämmelserna i direktiv 94/63/EG.
- (7) Olika gemenskapsinstrument har utarbetats och genomförts för att begränsa utsläppen av flyktiga organiska föreningar. Ytterligare åtgärder krävs emellertid för att de hälso- och miljömål som fastställs i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram och direktiv 2001/81/EG ska uppnås.
- (8) För att minska utsläppen av växthusgaser från bränslen på vägtransportområdet under hela livscykeln kommer Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen ⁽⁸⁾ från och med den 1 januari 2011 att tillåta att bensin som innehåller en större andel biobränslekomponenter än tidigare släpps ut på marknaden. Detta kan leda till ökade utsläpp av flyktiga organiska föreningar eftersom medlemsstaterna har möjlighet att genomföra begränsade undantag från gränsvärdet för ångtryck i det direktivet.

⁽¹⁾ Yttrande av den 13 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 5 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 24 september 2009.

⁽³⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 179, 17.7.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EUT L 152, 11.6.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 309, 27.11.2001, s. 22.

⁽⁷⁾ EGT L 365, 31.12.1994, s. 24.

⁽⁸⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 58.

- (9) Befintliga bensinstationer kan behöva anpassa sin befintliga infrastruktur och det är att rekommendera att utrustning för återvinning av bensinångor installeras i samband med större renoveringsarbeten avseende bränslesystemet (dvs. väsentlig ändring eller uppdatering av stationens infrastruktur, framför allt tankar och rör), eftersom detta innebär en betydande minskning av de kostnader som anpassningarna medför. Större befintliga bensinstationer har dock större möjligheter att anpassa sin teknik och bör installera utrustning för återvinning av bensinångor tidigare eftersom de i högre grad bidrar till utsläppen. Vid utformning och byggande av nya bensinstationer kan utrustning för återvinning av bensinångor integreras på ett tidigt stadium och således installeras direkt.
- (10) Bensintankarna på nytilverdade motorfordon innehåller inga bensinångor. Ett undantag är därför lämpligt för första tankningen av sådana fordon.
- (11) Visserligen har åtskilliga medlemsstater nationella krav avseende system för återvinning av bensinångor steg II, men det finns ingen gemenskapslagstiftning på detta område. Det är därför lämpligt att fastställa en enhetlig lägsta nivå för återvinning av bensinångor för att nå en hög miljövinst och underlätta handeln med utrustning för återvinning av bensinångor.
- (12) Regelbundna kontroller av all installerad utrustning för återvinning av bensinångor steg II bör utföras för att se till att utrustningen verkligen minskar utsläppen. Medlemsstaterna kan besluta att kontroller ska utföras av en eller flera av följande: offentliga inspektionsorgan, bensinstationsoperatören själv eller en tredje part. I fråga om offentliga inspektioner bör medlemsstaterna beakta Europaparlamentets och rådets rekommendation 2001/331/EG av den 4 april 2001 om införande av minimikriterier för miljötillsyn i medlemsstaterna ⁽¹⁾.
- (13) Utrustning för återvinning av bensinångor steg II bör provas regelbundet. Europeiska standardiseringskommittén (CEN) bör uppmuntras att utveckla en harmoniserad metod för detta.
- (14) Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv och säkerställa att de tillämpas. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande, eftersom bristande efterlevnad kan resultera i skador på människors hälsa och miljö.
- (15) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽²⁾ uppmanas medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (16) Eftersom detta direktiv antas i enlighet med artikel 175 i fördraget hindrar det inte medlemsstaterna från att behålla eller införa strängare skyddsåtgärder som är förenliga med fördraget. Enligt artikel 176 i fördraget ska medlemsstaterna anmäla sådana åtgärder till kommissionen.
- (17) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.
- (18) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder avseende harmoniserade metoder och normer. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (19) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att minska utsläppen av bensinångor till atmosfären, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av att luftföroreningar är gränsöverskridande, och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att nå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs åtgärder för att minska mängden bensinångor som släpps ut i atmosfären vid tankning av motorfordon på bensinstationer.

⁽¹⁾ EGT L 118, 27.4.2001, s. 41.

⁽²⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med:

1. *bensin*: bensin enligt definitionen i artikel 2 a i direktiv 94/63/EG.
2. *bensinångor*: varje gasformig förening som förångas från bensin.
3. *bensinstation*: bensinstation enligt definitionen i artikel 2 f i direktiv 94/63/EG.
4. *befintlig bensinstation*: bensinstation som har byggts eller för vilken enskilt planeringstillstånd, bygglov eller driftstillstånd har beviljats före den 1 januari 2012.
5. *ny bensinstation*: bensinstation som har byggts eller för vilken enskilt planeringstillstånd, bygglov eller driftstillstånd har beviljats den 1 januari 2012 eller senare.
6. *system för återvinning av bensinångor steg II*: utrustning som är avsedd för återvinning av bensinångor som förflyktigas från ett motorfordons bränsletank vid tankning på en bensinstation och som återför bensinångorna till en lagringstank eller tillbaka till bensinpumpen för återförsäljning.
7. *återföringsgrad för bensinångor*: den mängd bensinångor som återförs genom system för återvinning av bensinångor steg II jämfört med den mängd bensinångor som annars skulle släppas ut i atmosfären om inget sådant system fanns, uttryckt som en procentandel.
8. *volymförhållande*: kvoten mellan bensinångornas volym vid atmosfäriskt tryck när de passerar genom system för återvinning av bensinångor steg II och den utpumpade bensinens volym.
9. *omsättning*: den totala kvantitet bensin som årligen lossas från transportbehållare till en bensinstation.

Artikel 3

Bensinstationer

1. Medlemsstaterna ska se till att alla nya bensinstationer utrustas med system för återvinning av bensinångor steg II om
 - a) deras faktiska eller planerade omsättning är större än 500 m³/år, eller

- b) deras faktiska eller planerade omsättning är större än 100 m³/år och de ligger under bostadsområden eller områden med arbetsplatser.

2. Medlemsstaterna ska se till att alla befintliga bensinstationer som genomgår en större renovering utrustas med system för återvinning av bensinångor steg II i samband med renoveringen om

- a) deras faktiska eller planerade omsättning är större än 500 m³/år, eller

- b) deras faktiska eller planerade omsättning är större än 100 m³/år och de ligger under bostadsområden eller områden med arbetsplatser.

3. Medlemsstaterna ska se till att befintliga bensinstationer med en omsättning på mer än 3 000 m³/år senast den 31 december 2018 utrustas med system för återvinning av bensinångor steg II.

4. Punkterna 1–3 ska inte tillämpas på bensinstationer som används uteslutande i samband med tillverkning och leverans av nya motorfordon.

Artikel 4

Lägsta nivå av återvinning av bensinångor

1. Medlemsstaterna ska från det datum då system för återvinning av bensinångor steg II blir obligatoriska enligt artikel 3 se till att återföringsgraden för bensinångor i sådana system är minst 85 %, vilket ska intygas av tillverkaren i enlighet med relevanta europeiska tekniska normer eller det typgodkännandeförfaranden som avses i artikel 8 eller, om det inte föreligger några sådana normer eller förfaranden, i enlighet med relevanta nationella normer.

2. Från den tidpunkt då system för återvinning av bensinångor steg II blir obligatoriska enligt artikel 3, där de återförda bensinångorna överförs till en lagringstank vid bensinstationen, ska volymförhållandet vara minst 0,95 men högst 1,05.

Artikel 5

Regelbundna kontroller och konsumentinformation

1. Medlemsstaterna ska se till att återföringsgraden, under drift, för bensinångor i system för återvinning av bensinångor steg II provas minst en gång om året antingen genom kontroll av att volymförhållandet under simulerat bensinflöde är förenligt med artikel 4.2 eller med hjälp av någon annan lämplig metod.

2. När det gäller anläggningar som har försetts med ett automatiskt övervakningssystem ska medlemsstaterna se till att återföringsgraden för bensinångor provas åtminstone vart tredje år. Sådana automatiska övervakningssystem ska automatiskt upptäcka funktionsfel i systemet för återvinning av bensinångor steg II och i själva det automatiska övervakningssystemet, indikera felen till bensinstationsoperatören samt automatiskt stoppa bensinflödet från den felaktiga pumpen om inte felet åtgärdas inom sju dagar.

3. När ett system för återvinning av bensinångor steg II har installerats på en bensinstation ska medlemsstaterna se till att det på bensinstationen sätts upp en skylt eller ett klistermärke eller på annat sätt på eller i närheten av bensinpumpen informera konsumenterna om att det finns ett system för återvinning av bensinångor steg II.

Artikel 6

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner som ska tillämpas vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa regler till kommissionen senast den 1 januari 2012 och ska utan dröjsmål anmäla alla ändringar som berör dem.

Artikel 7

Översyn

Kommissionen ska senast den 31 december 2014 göra en översyn av genomförandet av detta direktiv, särskilt i fråga om följande aspekter:

- a) Det tröskelvärde på 100 m³/år som avses i artikel 3.1 b och 3.2 b i detta direktiv och artikel 6.3 i direktiv 94/63/EG.
- b) Förenligheten under drift hos system för återvinning av bensinångor steg II med rådande bestämmelser.
- c) Behovet av automatisk övervakningsutrustning.

Kommissionen ska för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om resultaten av denna översyn, om det är lämpligt åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 8

Tekniska anpassningar

Harmoniserade metoder och normer får antas för de syften som anges i artiklarna 4 och 5. När det är nödvändigt att säkerställa överensstämmelse med relevanta normer som Europeiska standardiseringskommittén (CEN) fastställt får de artiklarna, med undantag för den återföringsgrad för bensinångor och det vo-

lymförhållande som anges i artikel 4 samt för tidsfristerna i artikel 5, anpassas till den tekniska utvecklingen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 9.2.

Artikel 9

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 10

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 1 januari 2012. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 11

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 12

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 21 oktober 2009.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

C. MALMSTRÖM

Ordförande

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 27 oktober 2009

om utnämning av en italiensk ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

(2009/797/EG, Euratom)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 259,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 167,

med beaktande av rådets beslut 2006/524/EG, Euratom ⁽¹⁾ och 2006/651/EG, Euratom ⁽²⁾,

med beaktande av den italienska regeringens förslag,

med beaktande av kommissionens yttrande, och

av följande skäl:

En plats som ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har blivit ledig till följd av att mandatet för Susanna FLORIO har löpt ut.

Artikel 1

Stefano PALMIERI, responsabile dell'area di ricerca Sviluppo locale e politica industriale dell'IREC CGIL - Istituto di ricerche economiche e sociali Confederazione generale italiana del lavoro (grupp II företrädare för arbetstagarorganisationer), utnämns härmed till ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén för återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 20 september 2010.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 27 oktober 2009.

På rådets vägnar

C. BILDT

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 207, 28.7.2006, s. 30.

⁽²⁾ EUT L 269, 28.9.2006, s. 13.

RÅDETS BESLUT**av den 27 oktober 2009****om utnämning av en nederländsk ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén**

(2009/798/EG, Euratom)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 259,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 167,

med beaktande av rådets beslut 2006/651/EG, Euratom ⁽¹⁾,

med beaktande av den nederländska regeringens förslag,

med beaktande av kommissionens yttrande, och

av följande skäl: En plats som ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har blivit ledig till följd av att mandatet för J. W. VAN DEN BRAAK har löpt ut.

Artikel 1

J. A. VAN DEN BANDT-STEL, permanent gedelegeerde VNO-NCW te Brussel (grupp I-företrädare för arbetsgivarorganisationer), som den nederländska ekonomiministern har angett, utnämns härmed till ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén för återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 20 september 2010.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 27 oktober 2009.

På rådets vägnar

C. BILDT

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 269, 28.9.2006, s. 13.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 29 oktober 2009

om ändring av beslut 2002/994/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande animaliska produkter som importeras från Kina

[delgivet med nr K(2009) 8243]

(Text av betydelse för EES)

(2009/799/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 22.6, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens beslut 2002/994/EG av den 20 december 2002 om vissa skyddsåtgärder beträffande animaliska produkter som importeras från Kina ⁽²⁾ gäller alla produkter av animaliskt ursprung som importeras från Kina och som är avsedda att användas som livsmedel eller foder.
- (2) Enligt artikel 3 i det beslutet ska medlemsstaterna tillåta import av de produkter som förtecknas i del II i bilagan till det beslutet och som åtföljs av en försäkran från den behöriga myndigheten i Kina om att varje sändning före avsändning underkastats kemisk provning för att säkerställa att de berörda produkterna inte utgör en fara för människors hälsa. Denna måste genomföras särskilt i syfte att påvisa förekomst av kloramfenikol och nitrofuran och dess metaboliter.
- (3) Genom kommissionens beslut 2008/772/EG av den 1 oktober 2008 om ändring av beslut 2004/432/EG om godkännande av de planer för kontroll av restsustanser som lagts fram av tredje land i enlighet med rådets direktiv 96/23/EG ⁽³⁾ ändrades kommissionens beslut 2004/432/EG ⁽⁴⁾ så att den plan för kontroll av

restsubstanser för ägg avsedda för export till gemenskapen som de kinesiska behöriga myndigheterna lämnat in kunde beaktas.

- (4) Ägg och äggprodukter bör därför upptas i förteckningen över produkter i del II i bilagan till beslut 2002/994/EG, och det beslutet bör ändras i enlighet med detta.
- (5) Godkännandet för import av ägg och äggprodukter från Kina till gemenskapen påverkar inte andra sanitära åtgärder som antagits av folk- eller djurhälsoskäl.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I del II i bilagan till beslut 2002/994/EG ska följande strecksats läggas till:

”— Ägg och äggprodukter.”

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 29 oktober 2009.

På kommissionens vägnar

Androulla VASSILIOU

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 348, 21.12.2002, s. 154.

⁽³⁾ EUT L 263, 2.10.2008, s. 20.

⁽⁴⁾ EUT L 154, 30.4.2004, s. 43.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 30 oktober 2009

om ändring av beslut 2004/432/EG om godkännande av de planer för kontroll av restsubstanser som lagts fram av tredje land i enlighet med rådets direktiv 96/23/EG

[delgivet med nr K(2009) 8347]

(Text av betydelse för EES)

(2009/800/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG ⁽¹⁾, särskilt artikel 29.1 fjärde stycket, och

av följande skäl:

- (1) I direktiv 96/23/EG fastställs kontrollåtgärder för de ämnen och grupper av restsubstanser som förtecknas i bilaga I till direktivet. Enligt direktiv 96/23/EG måste berörda tredjeländer, för att bli upptagna eller få kvarstå i förteckningarna över tredjeländer från vilka medlemsstaterna får importera djur och råvaror av animaliskt ursprung som omfattas av det direktivet, lägga fram en plan där det anges vilka garantier de ger i fråga om kontroll av de grupper av restsubstanser och ämnen som förtecknas i den bilagan. Dessa planer ska på begäran av kommissionen uppdateras, särskilt när detta krävs för vissa kontroller.
- (2) I kommissionens beslut 2004/432/EG av den 29 april 2004 om godkännande av de planer för kontroll av restsubstanser som lagts fram av tredje land i enlighet med rådets direktiv 96/23/EG ⁽²⁾ godkänns de planer för kontroll av restsubstanser som vissa tredjeländer som anges i förteckningen i bilagan till beslutet har lagt fram avseende de djur och animaliska primärprodukter som anges i förteckningen.
- (3) Belize, Kamerun och Franska Polynesien har lämnat in planer för kontroll av restsubstanser till kommissionen avseende honung. Bedömningen av planerna och den ytterligare information som kommissionen har mottagit ger tillräckliga garantier för de planer för kontroll av

restsubstanser som dessa tredjeländer har lämnat avseende honung. Denna produkt bör därför föras in i posten för alla dessa tredjeländer i förteckningen i bilagan till beslut 2004/432/EG.

- (4) Montenegro förtecknas för närvarande i bilagan till beslut 2004/432/EG för nötkreatur, får och getter, svin, hästdjur och honung. Förteckningen är provisorisk i väntan på kompletterande uppgifter om restsubstanser.
- (5) Montenegro har lämnat in en uppdaterad plan för kontroll av restsubstanser till kommissionen för nötkreatur, får och getter, svin, fjäderfä, vattenbruksprodukter, ägg och honung. Bedömningen av planen och den ytterligare information som kommissionen har mottagit ger tillräckliga garantier för planen för kontroll av restsubstanser avseende nötkreatur, får och getter, svin och honung. Dessa produkter bör därför anges i posten för Montenegro i förteckningen i bilagan till beslut 2004/432/EG, och uppgiften om att det rör sig om en provisorisk situation bör strykas.
- (6) Dessutom ger bedömningen av planen och den ytterligare information som kommissionen har mottagit tillräckliga garantier för restsubstanskontrollen avseende fjäderfä, vattenbruksprodukter och ägg. Denna produkt bör därför anges i posten för Montenegro i förteckningen i bilagan till beslut 2004/432/EG.
- (7) Hästdjur omfattas inte av den uppdaterade planen för kontroll av restsubstanser som Montenegro lämnat till kommissionen. Därför bör uppgifterna om hästdjur för detta tredjeländ strykas från förteckningen i bilagan till beslut 2004/432/EG.
- (8) Seychellerna, som för närvarande är infört i bilagan till beslut 2004/432/EG, har inte för kommissionen lagt fram en plan för kontroll av restsubstanser avseende vattenbruksprodukter för 2009. Därför bör uppgifterna om vattenbruksprodukter för Seychellerna strykas från bilagan till beslut 2004/432/EG.
- (9) För att gemenskapslagstiftningen ska vara tydlig och konsekvent bör vissa mindre ändringar göras i fotnoten i bilagan till beslut 2004/432/EG.

⁽¹⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 154, 30.4.2004, s. 43.

- (10) För att undvika eventuella avbrott i handeln bör en övergångsperiod fastställas för sådana sändningar av djur och produkter av animaliskt ursprung med ursprung i Montenegro och Seychellerna som sänts från dessa tredjeländer till gemenskapen före det datum då detta beslut börjar tillämpas.
- (11) Beslut 2004/432/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till beslut 2004/432/EG ska ersättas med texten i bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 november 2009.

De ändringarna som genom det här beslutet görs i förteckningen i bilagan till beslut 2004/432/EG ska inte gälla för sändningar av hästdjur och produkter av hästdjur med ursprung i Montenegro och vattenbruksprodukter från Seychellerna, om importören av dessa djur eller produkter kan visa att de har sänts från Montenegro respektive Seychellerna och varit på väg till gemenskapen före det datum då det här beslutet ska börja tillämpas.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 30 oktober 2009.

På kommissionens vägnar

Androulla VASSILIOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA

ISO2-kod	Land	Nötkreatur	Får och getter	Svin	Hästdjur	Fjäderfä	Vattenbruk	Mjölk	Ägg	Kanin	Frilevande vilt	Hägnat vilt	Honung
AD	Andorra ⁽¹⁾	X	X		X								
AE	Förenade arabemiraten						X						
AL	Albanien		X				X		X				
AN	Nederländska Antillerna							X ⁽²⁾					
AR	Argentina	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
AU	Australien	X	X		X		X	X			X	X	X
BA	Bosnien och Hercegovina						X						
BD	Bangladesh						X						
BR	Brasilien	X			X	X	X						X
BW	Botswana	X										X	
BY	Vitryssland				X ⁽³⁾		X	X	X				
BZ	Belize						X						X
CA	Kanada	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CH	Schweiz	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CL	Chile	X	X ⁽⁴⁾	X		X	X	X			X		X
CM	Kamerun												X
CN	Kina					X	X		X	X			X
CO	Colombia						X						
CR	Costa Rica						X						
CU	Kuba						X						X
EC	Ecuador						X						
ET	Etiopien												X
FK	Falklandsöarna	X	X										
FO	Färöarna						X						

ISO2-kod	Land	Nötkreatur	Får och getter	Svin	Hästdjur	Fjäderfä	Vattenbruk	Mjölk	Ägg	Kanin	Frilevande vilt	Hägnat vilt	Honung
GL	Grönland		X								X	X	
GM	Gambia						X						
GT	Guatemala						X						X
HK	Hongkong					X ⁽²⁾	X ⁽²⁾						
HN	Honduras						X						
HR	Kroatien	X	X	X	X ⁽³⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
ID	Indonesien						X						
IL	Israel					X	X	X	X			X	X
IN	Indien						X	X	X				X
IS	Island	X	X	X	X		X	X				X ⁽²⁾	
IR	Iran						X						
JM	Jamaica						X						X
JP	Japan						X						
KG	Kirgizistan												X
KR	Republiken Korea						X						
LK	Sri Lanka						X						
MA	Marocko						X						
ME	Montenegro	X	X	X		X	X		X				X
MG	Madagaskar						X						
MK	f.d. jugoslaviska republiken Makedonien ⁽⁵⁾	X	X		X ⁽³⁾			X					
MU	Mauritius					X ⁽²⁾	X						
MX	Mexiko				X		X		X				X
MY	Malaysia					X ⁽⁶⁾	X						
MZ	Moçambique						X						
NA	Namibia	X	X								X	X	

ISO2-kod	Land	Nötkreatur	Får och getter	Svin	Hästdjur	Fjäderfä	Vattenbruk	Mjölk	Ägg	Kanin	Frilevande vilt	Hägnat vilt	Honung
NC	Nya Kaledonien	X					X				X	X	X
NI	Nicaragua						X						X
NZ	Nya Zeeland	X	X		X		X	X			X	X	X
PA	Panama						X						
PE	Peru					X	X						
PF	Franska Polynesien												X
PH	Filippinerna						X						
PN	Pitcairn												X
PY	Paraguay	X											
RS	Serbien ⁽⁷⁾	X	X	X	X ⁽³⁾	X	X	X	X		X		X
RU	Ryssland	X	X	X	X ⁽³⁾	X		X	X			X ⁽⁸⁾	X
SA	Saudiarabien						X						
SG	Singapore	X ⁽²⁾	X ⁽²⁾	X ⁽²⁾		X ⁽²⁾	X ⁽²⁾	X ⁽²⁾					
SM	San Marino ⁽⁹⁾	X		X									X
SR	Surinam						X						
SV	El Salvador												X
SZ	Swaziland	X											
TH	Thailand					X	X						X
TN	Tunisien					X	X				X		
TR	Turkiet					X	X	X					X
TW	Taiwan						X						X
TZ	Tanzania						X						X
UA	Ukraina				X	X	X	X	X				X
UG	Uganda												X
US	Förenta staterna	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
UY	Uruguay	X	X		X		X	X		X	X	X	X

ISO2-kod	Land	Nötkreatur	Får och getter	Svin	Hästdjur	Fjäderfä	Vattenbruk	Mjölk	Ägg	Kanin	Frilevande vilt	Hägnat vilt	Honung
VE	Venezuela						X						
VN	Vietnam						X						
YT	Mayotte						X						
ZA	Sydafrika										X	X	
ZM	Zambia												X
ZW	Zimbabwe						X					X	

(¹) Ursprunglig plan för kontroll av restsubstanter godkänd av veterinära undergruppen EG–Andorra, i enlighet med beslut nr 2/1999 av gemensamma kommittén för EG–Andorra av den 22 december 1999 (EGT L 31, 5.2.2000, s. 84).

(²) Tredjeländer som använder enbart råmaterial antingen från andra godkända tredjeländer eller från EU:s medlemsstater för matproduktion.

(³) Export av levande hästdjur för slakt (endast livsmedelsproducerande djur).

(⁴) Endast får.

(⁵) F.d. jugoslaviska republiken Makedonien: preliminär ISO-kod som inte föregriper den definitiva beteckningen för detta land, som nu diskuteras inom FN.

(⁶) Endast Västmalaysia.

(⁷) Inkluderar inte Kosovo enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999.

(⁸) Endast renar från regionerna Murmansk och Jamalo-Neneten.

(⁹) Kontrollplan godkänd i enlighet med beslut nr 1/94 av samarbetskommittén EG–San Marino av den 28 juni 1994 (EGT L 238, 13.9.1994, s. 25)."

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV